

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2004

Núm. 22

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 24 de febrer del 2004

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 845/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a professorat CP Maria Antònia Salvà de Son Sardina. 1058
- 2) RGE núm. 757/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Calvo i Sastre, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a expedient informatiu incoat contra el col·legi públic Maria Antònia Salvà de Son Sardina. 1059
- 3) RGE núm. 849/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llicències per a grans establiments comercials. 1060
- 4) RGE núm. 843/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aïllament de neonats a Son Dureta. 1061
- 5) RGE núm. 852/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou hospital a Formentera. 1062
- 6) RGE núm. 844/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a declaració d'obligacions de servei públic. 1063
- 7) RGE núm. 847/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment dels ajuts per a cultius de fruits secs. 1064
-

8) RGE núm. 848/04, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gasoducte entre les Illes Balears i la Península. 1064

9) RGE núm. 851/04, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acord entre la Conselleria d'Obres Públiques i el Consell de Menorca en matèria de carreteres. 1064

10) RGE núm. 841/04, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a resposta del Govern a la manifestació del 14 de febrer. 1065

11) RGE núm. 842/04, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Seguí i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a manifestació contra la política territorial. 1066

12) RGE núm. 850/04, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conferències "per la solidaritat amb les víctimes del terrorisme". 1067

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 294/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla autonòmic de guarderies. 1069

III. MOCIÓ RGE núm. 789/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a precarietat i eventualitat del mercat laboral a les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3366/03. 1077

IV. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE Núm. 2925/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió dels aeroports de les Illes Balears. 1084

V. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del **Projecte de llei RGE núm. 1833/03**, de creació del Col·legi Oficial d'Enginyers en Informàtica de les Illes Balears. 1092

VI. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del **Projecte de llei RGE núm. 1834/03**, de creació del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics en Informàtica de les Illes Balears. 1092

VII. Liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears de l'exercici del 2003. 1092

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats començam la sessió plenària d'avui. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 845/04, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a professorat CP Maria Antònia Salvà de Son Sardina.

La primera pregunta RGE núm. 845/04, relativa a professorat del Maria Antònia Salvà de Son Sardina que formula l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. La pregunta va adreçada al Sr. Conseller d'Educació i Cultura en els termes, quin suport ha donat el conseller d'Educació i Cultura als mestres, injustament calumniats del Col·legi Públic Maria Antònia Salvà de Son Sardina?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo no sé, ni em consta que hagin estat injustament caluniats, per començar. Per tant, no crec, ni em consta, ni sé que hagin estat injustament caluniats. Les calumnies per altra banda sempre són injustes i naturalment si vostè creu que s'ha produït aquest tipus de falta o delictes..., no sé qui l'ha comès. En tot cas no l'ha comès la Inspecció, ni l'ha comès l'Oficina del Defensor del Menor. L'Oficina del Defensor del Menor es va adreçar a la conselleria i la conselleria va enviar la Inspecció, aquesta va aixecar una acta i naturalment donam suport també al centre, de fet, consta expressament l'opinió del representant del centre sobre l'actuació de la Inspecció Educativa que la qualifica com a positiva. El centre no s'ha trobat desamparat sinó que ha tengut el suport a través d'un contacte directe i continuat, dues visites de la Inspecció, entrevistes amb la directora, la cap d'estudis i amb la presidenta de l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes.

Per tant, a nosaltres no ens consta en primer lloc que hi hagi hagut una situació de calúnies. I en segon lloc el suport que ha donat la conselleria, a través de la Inspecció, ha estat d'assessorament al centre, com és natural també d'investigar els fets que hi va haver, també forma part de l'obligació de la Inspecció.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, ens estranya que un conseller d'Educació digui que no li consta que hagin estat calumniats. Va sortir als mitjans de comunicació dia 11 de febrer un titular que deia: *"el Defensor del Menor expedienta al colegio que obliga a los alumnos a disfrazarse de antiautovía"*. Aquest mateix diari recollia unes paraules de la Vicepresidenta del Govern que havia fet a una cadena de ràdio i deia: *"estos maestros más que educar están politizando, más que educando están utilizando y un maestro que manipula, utiliza y politiza a menores deja clara la opinión de la sociedad sobre él"*. Dijous dia 12 de febrer tornen sortir titulars de diaris: *"el Defensor del Menor insiste, los niños no pueden ser utilizados para actos públicos"* i el Defensor del Menor reconeix el segon dia de sortir la notícia als diaris que no havia fet cap contacte amb el col·legi, *"en algún momento hablaremos con ellos"*.

I anuncien un expedient a un centre educatiu, acusen la direcció d'una escola pública de vulnerar els drets dels menors en els mitjans de comunicació, sense haver-se posat en contacte amb l'escola pública, ni amb el director, ni amb el consell escolar i sense haver-se posat amb contacte amb els pares dels menors, als quals suposadament es vulneren uns drets.

Ens demanam a veure si és que aquest Govern no té en compte la presumpció d'innocència. Abans d'acudir als diaris, Sr. Conseller no crec que sigui un tema per riure, hagués estat molt millor consultar el centre, consultar els pares i consultar la totalitat de la Llei de protecció del menor, aquesta que deia el Defensor del Menor que es vulnera, perquè l'article 3, ell només parlava de l'article 5, diu: *"los menores gozarán de los derechos que se les reconoce..."*, va fent tot un llistat, *"sin discriminación alguna por razón de nacimiento, nacionalidad, raza, sexo, opinión, o cualquier otra circunstancia"*.

L'article 6 diu....

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Miri, escolti, jo crec que efectivament els pares que són els responsables primers dels fills perquè tenen una obligació jurídica de protecció i tutela poden fer que es disfressin o autoritzar que es disfressin del que vulguin. Jo respecte aquesta qüestió no tendria res a dir.

Naturalment l'actuació de la Inspecció es produeix perquè es publica una informació a un medi de comunicació i la reacció que rep la conselleria és una notificació de l'Oficina de Protecció del Dret del Menor, que es limita a notificar l'existència d'una informació. I la reacció de l'administració implicada, que és la Conselleria d'Educació, és enviar la Inspecció i aquesta aixeca una acta allà on diu que no existeixen cap responsabilitats, amb independència de l'opinió que pugui merèixer a molta gent que estigui bé o malament que els nins

participin d'una forma tan activa a determinades reivindicacions. Bé això és una qüestió purament opinable.

Sí em pot mostrar moltes coses, jo faig una qüestió de caràcter general i un plantejament de caràcter general. De totes formes...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 757/04, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Calvo i Sastre, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a expedient informatiu incoat contra el col·legi públic Maria Antònia Salvà de Son Sardina.

Passam a la segona pregunta RGE núm. 757/04, relativa a expedient informatiu incoat contra el Col·legi Públic Maria Antònia Salvà de Son Sardina que formula l'Hble. Diputada Sra. Aina Calvo i Sastre del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada en els termes en què està escrita. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, les actuacions que ha realitzat la Conselleria d'Educació i Cultura són les d'enviar la Inspecció Educativa al centre de Son Sardina per dues qüestions. Primer, per esbrinar els fets i emetre un corresponent informe, esbrinar els fets que venien denunciats per l'Oficina del Menor. I segon, per assessorar al centre en aquells aspectes que consideram necessari o sobre el que el mateix va demanar informació. Això es va produir dia 11 i dia 12, mitjançant dues visites de l'inspector dels serveis generals de la Conselleria d'Educació, en les quals es va entrevistar amb la directora del centre, la secretària, la coordinadora d'educació infantil i també el segon dia que hi va anar amb el president de l'Associació de Mares i Pares d'alumnes.

En aquestes visites es va sol·licitar l'opinió de les persones entrevistades sobre el tema objecte de debat que hi havia aquests dies en els mitjans de comunicació i naturalment, les actuacions que es demana també a la pregunta, duites a terme són: comunicar a l'Oficina del Defensor del Menor les conclusions d'un informe d'inspecció en el qual, a) no s'observen responsabilitats disciplinàries per part del representants del centre entrevistats, b) no es detecten incompliments del projecte curricular del centre i c) la informació que es tramet al menor no sigui adient al seu desenvolupament psíquic, físic i moral.

Per tant, les conclusions de l'acta de la inspecció que roman en disposició de la Sra. Diputada, si ho demana per escrit, o li puc donar una còpia en el moment que sigui, són que

efectivament que aquesta senyal d'alarma que es va encendre i crec que és bo que una societat tenguí un control i una vigilància perquè per això està l'Oficina de Defensa del Drets dels Menors, perquè vetlli per a aquestes qüestions i va remetre aquesta informació a la Inspecció Educativa i automàticament aquesta va produir la reacció immediata i necessària que és, naturalment, enviar la Inspecció al col·legi i emetre l'informe.

I aquestes són les conclusions i crec que s'ha obrat, per tant, amb tota correcció i amb tota legalitat.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari Socialista volem manifestar la nostra preocupació pels fets succeïts al voltant d'una activitat quotidiana en tants i tants de centres educatius a les nostres Illes durant aquests dies. Volem posar de manifest que no entenem i per suposat, no compartim, les motivacions que han duit al Defensor del Menor a obrir un expedient informatiu al centre.

I d'aquí la nostra pregunta, ens sentim profundament decebuts per l'actuació de la Conselleria d'Educació i Cultura i sobretot, pel seu silenci a l'hora de pronunciar-se públicament sobre els fets, tot i vetllant per la consideració que es mereix el conjunt de professionals, dels quals vostè Sr. Conseller, n'és el màxim responsable. El foment de la capacitat crítica dels infants, la utilització del diàleg com a fonament del funcionament democràtic dels centres educatius formen part dels continguts del currículum vigent en totes les etapes educatives. Com també, la necessitat de què els centres educatius mantinguin una relació directe i estreta amb l'entorn que els envolta. Per si això no fos suficient, matèries com el coneixement del medi i àrees transversals del currículum, com l'educació ambiental, recomanen l'estudi dels problemes ambientals que afecten de manera més directa l'alumnat.

Tot això s'ha fet i es continua fent a l'Escola de Son Sardina, existeixen proves tan contundents com un debat enregistrat a una televisió local entre alumnes d'una aula de Primària a favor i en contra de l'autovia. Totes les decisions preses en el centre al voltant d'aquesta activitat, que per cert es feia fora de l'horari lectiu, han estat fruit d'un acord democràtic i respectuós.

No comprenem Sr. Conseller com vostè, que enarbora la bandera de la llibertat amb tanta passió a l'hora de prometre a les famílies la lliure elecció de centre, o de garantir la llibertat d'elecció de la llengua per a la lectoescriptura, vostè defensor de la llibertat, ha estat capaç de veure com es crema aquesta bandera quan els pares i mares d'un centre educatiu decideixen, lliurament, connectar el motiu de la rua amb la realitat palpable del barri allà on s'ubica l'escola i no fer absolutament res per evitar-ho. Serà que ara la decisió presa no va amb consonància amb els desitjos del Govern, la llibertat dels pares i mares ja no té el mateix valor.

Només podem pensar que l'afany d'oportunisme polític d'aquest Govern ha anat massa enfora i ha desembocat en un

atemptat greu contra la més notable de les conquestes de la nostra democràcia, la llibertat d'expressió. Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo no crec que s'hagi atemptat contra la llibertat d'expressió de cap de les maneres. Jo crec que hi ha hagut una reacció absolutament ajustada a la legalitat, allò que em preocupa és que als nins no els facem canviar d'opinió cada sis mesos segons qui governa, perquè ara estam en contra del cinturó, no sé si sempre hi hem estat. És a dir, per ventura fer canviar d'opinió als nins cada sis mesos és una cosa, fins i tot, nociva psicològicament. Per tant, també pensi aquest tema, ho pensi.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 849/04, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llicències per a grans establiments comercials.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 849/04, relativa a llicències per a grans establiments comercials que formula l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari Popular volem fer la següent pregunta al conseller de Comerç i Indústria. Quantes llicències per a grans establiments comercials han estat atorgades per part de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia durant l'exercici 2003?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Bé jo crec que primer hem de fer una petita acotació i és que al llarg del 2003 l'estructura del Govern ha canviat i hi ha algunes llicències concedides, la major part, per la Conselleria d'Economia, Comerç i Indústria i també per la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia. Jo li diré la totalitat dels expedients que al llarg del 2003 s'han sol·licitat, varen ser 32, dels quals se n'han aprovat 21, se'n varen denegar 3, n'hi ha hagut 2 que han desistit i en aquest moment n'hi ha pendents d'avaluació 6.

Si l'interessa Sr. Diputat, li puc dir que els expedients que han estat resolts són: a Caprabo ni hem donat 6, a Distribucions Mercat 7 aprovats i 3 denegats, a Nike 1 aprovat, a Decahtlon 1 aprovat, a Mercadona 2 aprovats, a Prenatal 1 aprovat, a Rebook Spain 1 aprovat, a Carrefour 2 que estan desistits, es refereixen a les benzineres que volien instal·lar als seus centres, Lidl en té 1 aprovat i Fithy Factory en té 1 aprovat.

EL SR. PRESIDENT:

No vol intervenir?

I.4) Pregunta RGE núm. 843/04, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aïllament de neonats a Son Dureta.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 843/04, relativa a aïllament dels nou nats de Son Dureta que formula l'Hble. Diputada Sra. Aina Salom i Soler del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada en els seus propis termes.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, si la pregunta queda formulada en els seus propis termes li he de dir que els nonats de Son Dureta perquè no han nascut. Li vull dir que s'ha equivocat en la seva pregunta.

No obstant, perquè després no diguin que des del Govern no tenim transparència i no volem contestar, li he de dir que immediatament després de detectar que el virus VRS havia estat contagiats als nins de la Unitat de Cures Mitges, tot d'una al mateix dia es varen prendre les mesures oportunes i varen ser aïllats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Crec Sra. Consellera que el rerafons del problema del virus a la Unitat de Cures Mitges de l'Hospital de Son Dureta ultrapassa la seva resposta estrictament tècnica que ens pot dir. Aquí no estam per almar la població, Sra. Consellera, vagi per dit, sinó per comentar amb rigor el que està succeint i les solucions que vostès donen ampliant els espais, s'enfronten amb un problema molt limitatiu i que és, ni més ni manco que l'espai.

Sanitàriament pot passar que un altre problema, víric o no, afecti altres serveis o altres unitats de l'Hospital de Son Dureta. La solució del creixement físic, o bé de l'espai, màxim quan

s'està programant la construcció d'un nou hospital que si no es posa remei, o sigui Sra. Consellera doblers, deixarà totalment desateses les instal·lacions actuals de l'Hospital de Son Dureta perquè aquest, Sra. Consellera, és el problema de fons, el gran problema.

No li faré demagògia amb uns microorganismes que qualsevol persona que hi entengui una mica de sanitat sap que poden aparèixer de manera virulenta en un espai sanitari. Vostès sí ho feren en el passat, per dues formigues varen merèixer tot tipus de comentaris incultes. I li insistesc Sra. Consellera, la qüestió radica en què vostès s'empenyen a fer un nou hospital, mentre ningú sap que passarà en aquest vell Hospital de Son Dureta, ni tan sols vostè Sra. Consellera. Dia 11 de febrer del 2004 en el *Diari de Sessions* i en compareixença seva va quedar ben clar, no saben quins recursos assignaran al vell Hospital de Son Dureta, com incentivaran el personal sanitari, que amb molt de sacrifici, tot el personal sanitari, està tirant endavant aquest hospital. No saben de quina forma compatibilitzaran tot el servei del vell Hospital de Son Dureta. Una nova instal·lació hospitalari en un altre solar, Son Espases Vell, en contra de tots els veïnats de La Real i s'ha decidit construir sense ni tan sols la seva opinió, tal i com deia el...

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. He de dir que crec que la pregunta està mal formulada, em permeti Sra. Diputada que li digui, perquè vostè m'ha demanat per què no es varen aïllar tot d'una que es va detectar el virus els nins de la Unitat de Cures Mitges. Vostè no m'ha demanat per què aquest Govern farà un nou Hospital de Son Dureta. Vostè m'ho demani i jo li contestaré aquesta pregunta, tot i que ja li he contestat un parell de vegades davant aquest Parlament.

Jo crec que qui està generant l'alarma és precisament vostè, d'aquesta consellera no ha sentit mai que hi hagués cap alarma a l'Hospital de Son Dureta, perquè precisament el que va passar, el fet puntual que va passar a la Unitat de Cures Mitges de l'Hospital de Son Dureta és una cosa que jo crec que realment és per felicitar a tots els nostres professionals perquè varen actuar tot d'una que es va detectar el virus i varen aïllar els nins que estaven afectats, fins i tot, aquells que eren asimptomàtics, varen habilitar personal d'infermeria especial per a la cura d'aquests nins, varen habilitar espais amb entrades diferents per tal de què no s'estengués aquest virus, un virus que per altra banda és normal, però hem d'anar molt alerta perquè són nins que estan en aquesta unitat molt delicats i per tant, hem de tenir totes les cures necessàries.

Respecte a allò que vostè ha dit que tenc deseparat Son Dureta, no és cert Sra. Salom. Vostè em fa una pregunta i després no m'escolta, si no li interessa allò que li contest no continuaré contestant. Només li he de dir que per exemple en aquesta unitat, jo tenc aquí un informe precisament perquè el vaig demanar arrel d'aquests successos i em varen dir que feia

un any que demanaven tres incubadores més perquè s'havien donat de baixa i que no les havien reposades. En aquest moment amb el nou gerent de Son Dureta, la primera decisió que va prendre va ser reposar aquestes tres incubadores.

Per tant, vostè no pot dir que tenc oblidat Son Dureta perquè si vostè es llegeix la compareixença de pressuposts veurà l'assignació que té aquest hospital per tal d'emprendre aquestes reformes. I el nou hospital serà una realitat en aquesta comunitat autònoma, li puc assegurar que el nou hospital serà una realitat perquè és una demanda de tots els ciutadans.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 852/04, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou hospital a Formentera.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 852/04, relativa a nou hospital a Formentera que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Ahir a Formentera es va produir un fet que cal històric i molt important, va ser la presentació del projecte tècnic del nou Hospital de Formentera. I des d'aquest grup parlamentari ens agradaria saber quines són les previsions de la Conselleria de Sanitat i Consum respecte la construcció i afegiria, la posada en funcionament, del nou Hospital de Formentera.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, precisament amb la voluntat que té aquest Govern de culminar una xarxa d'infraestructures sanitàries que creim molt necessari per a les nostres Illes, una d'aquestes infraestructures és precisament l'Hospital de Formentera, que també du un retard de 4 anys, perquè s'ha xerrat molt de l'Hospital de Formentera, però jo crec que ahir amb la licitació, l'adjudicació precisament de la redacció del projecte tècnic i la direcció de l'obra és quan es va donar la primera passa real i els professionals del centre de salut de Formentera i els ciutadans de Formentera i Eivissa també, varen veure que l'Hospital de Formentera seria una realitat dins aquesta legislatura.

Dir-li que en aquests moments l'arquitecte, o l'estudi arquitectònic representant per l'arquitecte Víctor De Las Casas

es va desplaçar també ahir a Formentera i va tenir la primera reunió amb els professionals perquè creim que aquest hospital ha d'estar consensuat amb els professionals i també amb l'Ajuntament de Formentera que ja ens ha dit que ens farà un seguit de suggeriments per tal d'introduir una sèrie de característiques pròpies, com vostè sap, de Formentera per a aquest hospital. Es farà aquesta redacció, amb el consens com dic especialment dels professionals, i jo esper que a l'estiu tinguem feta aquesta redacció, després puguem licitar les obres i posar la primera pedra, posar en marxa l'execució de les obres a finals del 2004, com a màxim a principis del 2005.

Amb un termini d'execució de 12 mesos jo crec que això demostra que a l'any 2006, com a molt tard, l'Hospital de Formentera serà una realitat, una realitat que jo crec que els ciutadans, sobretot els de Formentera, com vostè perfectament sap, tenen moltes ganes de veure realment, perquè com li deia, crec que s'ha xerrat molt, s'han presentades moltes fotografies, s'han fet molts d'actes presentatius, però realment ahir és quan vàrem donar la primera passa amb un Govern com aquest, que vol potenciar les infraestructures i vol acostar la sanitat a tots els ciutadans. També el de Formentera, perquè malgrat estiguin més enfora són tan nostres com els que tenim a Mallorca, Menorca i a Eivissa.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir?

I.6) Pregunta RGE núm. 844/04, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a declaració d'obligacions de servei públic.

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 844/04, relativa a declaració d'obligació de servei públic que formula l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. En el ple d'aquest Parlament del passat dia 10 de febrer, la Sra. Consellera d'Obres Públiques ens va manifestar que sí estava a favor de què l'Estat financés econòmicament la declaració d'obligacions de servei públic en el transport aeri entre illes. I va dir textualment: "li he de dir que no només hi estic d'acord, que l'Estat subvencioni, sinó que està dins de les previsions de l'Estat haver de subvencionar econòmicament aquesta declaració". Però ens vàrem veure sorpresos quan només sis dies després, dia 16 de febrer, el Govern va anunciar que no demanarà aquesta subvenció a l'Estat ja que no es té la intenció d'obrir un concurs públic.

Per això volem aclarir quina és la postura definitiva del Govern balear i per això preguntam quines raons han duit al Govern de les Illes a retractar-se de la seva primera afirmació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, per molt que vostè intentin confondre l'opinió pública jo li he de dir que el Govern de les Illes Balears mai s'ha retractat de l'afirmació feta en aquest Parlament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé, una podria pensar que és que ho va entendre tot malament, per això he fet lectura literal de l'anterior plenari de dia 10 de febrer, no només això sinó els retalls de premsa que recolliren les manifestacions de la Sra. Consellera i deien clarament "*con estas manifestacions la Sra. Consellera se desdijo de las afirmaciones que realizó la pasada semana en el Parlament balear*".

Per tant, jo crec que independentment vostè i jo discutim que és allò que va dir cadascuna, el que és bo és mirar el *Diari de Sessions* del plenari del Parlament i sobretot que ens digui el Govern si té intenció de renegociar aquesta declaració d'interès pública perquè resulta que ara els bitllets són més cars, el transport aeri està perjudicant les butxaques més desfavorides i sobretot el Govern ha aconseguit una cosa que semblava impossible i és sembrar la crispació i la divisió en un tema que fins ara havia provocat el consens i la unanimitat de tots els partits polítics i de totes les meses de transports de les Illes Balears. I sobretot demanar que no negociïn la declaració d'interès públic amb la península. Si el resultat és aquest, millor ens deixin com estam.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Miri Sra. Diputada, jo li aconsell que es llegeixi la directiva comunitària 2408/92 que és la que marca la liberalització del mercat aeri. Aquesta directiva marca el procediment perquè un estat membre pugui declarar d'obligació de servei públic una ruta i especifica que en cas de què ningú vulgui complir aquesta trajectòria, després es pot subvencionar per l'estat membre amb un concurs que doni el monopoli a una companyia aquesta ruta. Situació a la que no han arribat tampoc ni les Illes Canàries. El compromís de la declaració de servei públic és anual. Per tant, en aquest moment, enguany està garantida la declaració de servei públic, però l'any que ve per exemple no sabem si estarà garantida o no. Per tant, les

previsiones de l'Estat tan a les Illes Canàries com a les Illes Balears són que en un futur per ventura han de subvencionar aquesta declaració de servei públic. Aquest és el procediment i el Govern està d'acord en aquest procediment.

Dit això, jo crec que a vostè li pica molt el tema de la declaració pública i li pica perquè, ja li ho vaig dir fa un parell de setmanes, li pica perquè vostès al final sempre diuen que no a tot el reconeixement de la insularitat. Ja varen dir que no al règim especial de les Illes Balears en el Congrés dels Diputats i ara diuen que no a aquesta declaració de servei públic. I també li pica perquè realment vostè quan era presidenta es veu que no era una d'aquestes butxaques desfavorides perquè realment viatjava molt bé a Londres, amb una gran comitiva, amb un gran xofer, però mentre la resta de ciutadans de les Illes Balears varen veure com durant el seu mandat els preus entre illes es varen duplicar Sra. Diputada. I aquest Govern mitjançant aquesta declaració de servei públic ha reduït la tarida màxima un 30% pràcticament, ha instal·lat freqüències com mai hi havia hagut entre illes i sobretot i el més important, és que no es duplicaran les tarifes en 4 anys, sinó que simplement hi haurà una pujada de l'IPC.

Per tant, amb vostès o sense vostès nosaltres continuarem fent feina per a la nostra insularitat. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.7) Pregunta RGE núm. 847/04, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment dels ajuts per a cultius de fruits secs.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la setena pregunta RGE núm. 847/04, relativa a manteniment dels ajuts per a cultius de fruits secs que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sr. President. És una pregunta per a la consellera d'Agricultura i Pesca. Ens agradaria saber quines actuacions està portant a terme la conselleria per tal de mantenir els ajuts en els cultius de fruits secs?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, miri en el reglament de la reforma de la política agrària comunitària, en vigor fins el 2013, es preveu una subvenció per part de la Unió Europea de 120 euros per hectàrea, autoritzant als membres a afegir una altra part igual. El MAPA ja ha manifestat la seva intenció de pagar aquests 60 euros i permetent a les comunitats a pagar la resta. Per part de la Conselleria d'Agricultura i Pesca ja s'ha pressupostat per

enguany la quantitat adequada per fer front a aquest pagament i tan prest com el ministeri publicui la normativa es publicarà també l'autonòmica.

Per tant, entre la subvenció de la Unió Europa, el MAPA i la Conselleria d'Agricultura estan garantides les ajudes per als ametllers i garrovers fins l'any 2013. I això és allò que està programat.

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 848/04, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gasoducte entre les Illes Balears i la Península.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la vuitena pregunta RGE núm. 848/04, relativa a gasoducte entre les Illes Balears i la península que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des del Partit Popular ens interessa saber idò en quina situació es troba el gasoducte Sr. Conseller.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Bé com sap molt bé el Sr. Diputat, durant el mes de desembre passat es va aprovar per part del Govern de l'Estat l'addenda al Pla energètic nacional, allà on es fixava la planificació de les infraestructures energètiques per a les Illes Balears. I en aquesta addenda es qualificava la infraestructura gasista com a urgent i connecta, com vostè sap molt bé, amb la península, millor dit, surt des de la península passa per Eivissa fins arribar a Mallorca.

Arrel d'aquesta qualificació d'urgència, ja ha estat adjudicada l'autorització administrava per a la construcció del gasoducte a Enagas. Actualment Enagas està fent els treballs tècnics necessaris per a la realització del projecte del gasoducte i d'aquesta manera volem des del Govern que es realitzi dins els terminis que es varen preveure en el seu dia. És a dir, que per a l'any 2007 tinguem el gasoducte acabat, tan la connexió amb Mallorca com amb Eivissa. Puc dir-li també que aquest conseller ha estat entrevistant-se amb Enagas per accelerar aquestes feines i l'interès és important, tan del Govern central com de l'autonòmic. En el mateix sentit s'està treballant també amb la connexió del cable elèctric submarí i en principi el calendari que es va posar el seu dia tampoc canviarà.

I.9) Pregunta RGE núm. 851/04, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular,

relativa a acord entre la Conselleria d'Obres Públiques i el Consell de Menorca en matèria de carreteres.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta RGE núm. 851/04, relativa a acord entre la Conselleria d'Obres Públiques i el Consell de Menorca en matèria de carreteres que formula l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta va dirigida a la consellera d'Obres Públiques, i ens agradaria saber quines són les condicions de l'acord entre la Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports i el Consell Insular de Menorca en matèria de carreteres, amb una transferència addicional de 7,5 milions d'euros. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Diputada, la Llei de transferències als consells insulars en matèria de carreteres, llei de l'any 2001, preveia a la seva disposició addicional setena que el Govern, en el termini de tres anys, o sigui el 2002, el 2003 i el 2004, assumiria la construcció de noves vies a les tres illes, Mallorca, Menorca i Eivissa i Formentera, i en el cas de Menorca ascendia el compromís del Govern a 1.250 milions de pessetes. Al mateix temps la llei, d'una forma estranya, deia que d'aquests doblers es llevaria el que el Govern pagàs en concepte d'expropiacions per a l'execució del conveni de carreteres signat amb l'Administració de l'Estat.

Quan va començar el nou govern els tres consells insulars varen posar de manifest l'incompliment de la Llei de transferències i, efectivament, a la conselleria no hi havia cap partida pressupostària per fer aquestes noves infraestructures, ni a Mallorca, ni a Menorca, ni a Eivissa i Formentera, i ja la Llei d'acompanyament d'enguany dels pressuposts el Govern va modificar aquesta llei instaurant que, en lloc que el Govern construís les noves carreteres, seria cada consell insular que ho faria amb l'aportació d'aquests doblers per part de la comunitat autònoma.

En aquest moment li puc dir que ja hem fet una conferència sectorial de carreteres amb els tres consells insulars i amb els tres consellers, i en aquest moment i en el cas de Menorca que a vostè li preocupa està pràcticament tancat aquest conveni, pel qual el Govern donarà al Consell Insular de Menorca 1.250 milions de pessetes en un termini de set anys, com marca la Llei d'acompanyament, i bàsicament per a les infraestructures que decideixi el Consell Insular de Menorca, perquè nosaltres creim que d'ençà que es va transferir la competència de carreteres són els consells que han de decidir aquestes noves infraestructures al marge de conveni que volen fer en aquestes illes. Ja dic, està pràcticament consensuat i esperam en poc temps poder signar

aquest conveni tant a Menorca com a la resta de consells insulars.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 841/04, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a resposta del Govern a la manifestació del 14 de febrer.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la desena pregunta, RGE núm. 841/04, relativa a resposta del Govern a la manifestació del 14 de febrer, que formula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada en els mateixos termes i esper una resposta del Govern. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, el Govern té intenció de donar compliment íntegre al seu programa electoral. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, esperava que em contestàs -ja que el president del Govern de les Illes Balears poques vegades ve per aquest plenari- esperava que em contestàs la vicepresidenta, tenint en compte que per a nosaltres és un tema de total transcendència, i esperava que per a vostès, un govern, a més, que sempre parla de gran democràcia i de consens, també ho seria, i evidentment això ja diu molt poc del Govern i per tant del que seria el respecte al clam unànime que hi va haver de moltíssima gent a Mallorca, que va demanar prou destrucció i prou ciment a les Illes, concretament a l'illa de Mallorca.

De totes maneres no ens ve de nou, perquè el Govern ens té acostumat bàsicament a parlar sempre del seu programa electoral, i jo li vull recordar, Sra. Consellera, que concretament l'autovia Inca-Manacor no estava en el programa electoral. Per tant no digui qüestions que no són i no digui mentides.

Però sobretot el que han de saber els ciutadans i les ciutadanes de Mallorca és que estam davant un govern que clarament és un govern sord, un govern sord al clam de 50.000 persones que es varen manifestar per demanar molt clarament

que precisament no es fes més destrucció, més ciment, més grava a l'illa de Mallorca. Un govern sord al clam de moltes associacions i organitzacions que demanaven seny a aquest govern, responsabilitat i cercar realment un desenvolupament sostenible del qual s'omplen la boca. Però també estam davant un govern mut, que precisament no vol donar resposta en positiu ni vol tampoc rectificar les seves polítiques de ciment, grava i destrucció, i d'un desenvolupament insostenible, per molt que vostès puguin dir una altra cosa.

L'exercici de la democràcia no és només votar cada quatre anys, Sra. Consellera i senyors i senyores del Govern del Partit Popular i també d'UM del consell, sinó que l'exercici de la democràcia i l'esperit és precisament escoltar la gent, precisament és plantejar-se solucions diferents a unes que vostès han plantejat que no agraden no només als de sempre, sinó també a alguns que els varen votar. La legitimació del vot per a nosaltres no és un xec en blanc per poder fer qualsevol cosa, però sobretot veim que és un govern que només governa per uns pocs, pels que volen...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Diputada, jo puc entendre el seu posicionament. El seu posicionament és el programa electoral d'Els Verds, que era un no rotund a noves infraestructures viàries, un programa que varem viure la legislatura passada, on efectivament no varen arreglar cap carretera. Aquest és el seu compromís amb el seu electorat i ara el defensa des de l'oposició. Però jo crec que vostè ha d'entendre que de la mateixa manera que vostè té un compromís electoral nosaltres tenim un compromís reflectit clarament a un programa electoral, molt clarament, al qual molts de ciutadans d'aquestes illes varen donar el seu suport, i aquest govern i aquesta consellera compliran el que han promès, perquè si no el nostre programa seria un engany i un frau cap als ciutadans d'aquestes illes.

I el que crec que no podem consentir a una democràcia, ni podem consentir dins aquest parlament, és qüestionar la legitimitat que el Partit Popular pugui complir el seu programa electoral, perquè si qüestionam això qüestionam l'essència de la democràcia.

Jo i aquest govern som conscients que molts de ciutadans no ens han votat, ni ens votaran mai; som conscients que hi ha molta gent que no està d'acord amb el nostre programa electoral, i la nostra obligació és escoltar, és respectar-los i és intentar amb els nostres fets convèncer-los que les coses no són tan dolentes com vostès les pinten. Però fora d'això jo li puc garantir que crec que després, quan estiguin aquestes infraestructures -que vostès exageren tant- fetes, la polèmica s'haurà acabat, com va passar amb la incineradora, que vostès després havien de tancar, com va passar amb l'autopista d'Inca, com passa sempre amb les coses que volen prosperar la situació d'aquestes illes, i ni aquesta consellera ni aquest govern no perdran els doblers de tots els ciutadans de Madrid perquè estam

cansats de perdre els doblers de Madrid, i tampoc no defraudarà el seu programa electoral, perquè és la nostra promesa i tenim l'obligació de complir-la.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 842/04, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Seguí i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a manifestació contra la política territorial.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'onzena pregunta, RGE núm. 842/04, relativa a manifestació en contra de la política territorial, que formula l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Seguí i Pons, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. SEGUÍ I PONS:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada en els termes en què està escrita.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. El Govern considera que tot exercici d'un dret constitucional com és el dret a una manifestació pacífica i sense incidents és positiu dins una democràcia. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. SEGUÍ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, sembla ser que les raons per continuar amb aquesta política territorial són que hi ha ara doblers de Madrid per a xarxa viària i que aquesta s'ha d'executar perquè està en el programa electoral. És a dir, si hi hagués doblers per cimentar tota la costa, s'utilitzarien? Si n'hi hagués per fer un AVE, es faria? Els doblers es poden destinar a solucions molt manco agressives quant a viari.

No hi ha en el seu programa electoral l'autopista Inca-Manacor. Hi ha l'autopista a Manacor, que remet al Pla de carreteres, i aquest la traça per Lluçmajor, Campos i Felanitx. El nou traçat és la carta que es destapa després del 25 de maig, quan els seus no deixen fer el que estava planificat.

Mirin, senyors del Govern, tampoc no ens poden dir que són més els que quedaren a casa seva, ja que els pot anar a la contra si ho extrapolam a altres temes, com tampoc no ens poden retreure que els protesten estaran encantats d'utilitzar les autopistes, ni que som irresponsables, els que donàrem suport a la manifestació, pels morts a les carreteres. Aquest

reduccionisme condueix a l'absurd, el mateix que quan la consellera diu que en 11 minuts es podrà recórrer l'autopista Inca-Manacor o en 28 la de Manacor a Palma. Això sí que és fomentar la inseguretat.

La manifestació del 14-F és la que més gent ha mobilitzat i l'èxit no sols és de les més de 80 entitats d'àmbits diversos que la convocaren i s'hi adheriren; les raons de sortir al carrer es fonamenten en el desconhort de milers de ciutadanes i ciutadans i en opinions d'experts, tan respectables, com a mínim, a les dels seus. Fins i tot la màxima institució cultural de les Illes Balears, la UIB, reclama que el consum de recursos sia intel·ligent. El fet de tenir la mateixa majoria que fa quatre anys però aquest pic amb els socis d'UM no els dóna, evidentment, un xec en blanc.

Mirin, senyors del Govern, la sostenibilitat no és un simple adjectiu. És satisfer les necessitats actuals sense comprometre les opcions de generacions futures, i per molt que s'omplin la boca de sostenibilitat, a base de repetir la paraula, amb les seves solucions viàries proposades i les alteracions en els espais naturals, i amb les quatre dessaladores més, no la faran certa, ja que la seva política territorial res no té de sostenible.

La pressió econòmica sobre el poder polític i la manca de projecte global autonòmic han fet passes endavant i enrere al llarg dels darrers vint anys a les polítiques més sostenibles. Ara n'hem fet un grapat...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

(Petit aldarull)

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Diputada, li he dit pacífica i sense incidents la manifestació perquè molts de nosaltres varem viure, precisament, molt prop el que era tirar pedres i violar seus de partits democràtics fa només uns mesos. Amb això veig que vostès han après i és d'agrair.

Però llevat d'això jo crec que moltes coses...

(Remor de veus)

...moltes coses ja les he contestades a l'anterior pregunta. Els Verds tenen un programa electoral, però el problema del PSOE és que vostès...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

...vostès sempre es gronxen, és el problema del PSOE; depèn d'on ens trobem, aquesta és la teoria d'en Zapatero i funciona a les Illes Balears. Resulta que tenc aquí el diari de 23 de maig del 2003, fa set mesos: "*Antich cierra la campaña con el apoyo al segundo cinturón propuesto por Unió Mallorquina*".

(*Continua la remor de veus*)

"*El candidato del PSOE al Govern Francesc Antich utilizó el último día de campaña para dejar clara su postura favorable al segundo cinturón de Palma, iniciativa que defiende UM en contra de PSM e Izquierda Unida-Los Verdes. El candidato socialista a la alcaldía de Palma, Antoni Roig, comentó que este proyecto debe ser afrontado como una solución para los ciudadanos, y que es un contrasentido que proclaman la participación ciudadana presenten una postura cerrada y excesivamente radicalizada en un tema tan importante, en referencia a la negativa expresada por PSM e Izquierda Unida-Los Verdes*".

(*Més remor de veus*)

Clar, aquesta és la teoria d'en Zapatero, funciona perfectament i realment ens passa també amb la variant d'Inca. La variant d'Inca, que varem començar fa uns dies, resulta que el PSOE d'Inca hi està a favor, resulta que l'antic conseller, el primer, el Sr. Ferrer, ho prometia al batle d'Inca, que la farien en un any, i parlam del tercer tram de l'autopista d'Inca.

Jo li dic que crec realment que el PSOE després de les eleccions s'hauria de centrar, hauria d'adquirir una personalitat pròpia, perquè realment no sabem, no sabem encara quin és el seu programa electoral en matèria de carreteres i, ja dic, el seu candidat a la manifestació abanderada "No al segon cinturó", i a la campanya electoral el prometia. Per tant jo crec que pel bé d'aquestes illes després de les eleccions s'haurien de centrar i almanco haurien de ser seriosos en aquest tema.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments i aldarull*)

I.12) Pregunta RGE núm. 850/04, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conferències "per la solidaritat amb les víctimes del terrorisme".

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 850/04...

(*Continua la remor de veus*)

...relativa a conferències per la solidaritat amb les víctimes del terrorisme, que formula l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta és per conèixer la valoració que fa el Govern de les Illes Balears respecte al cicle

de conferències organitzat per la solidaritat amb les víctimes del terrorisme. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. La valoració que feim d'aquest cicle de conferències és una valoració altament positiva. Com saben va ser un cicle de cinc conferències organitzades pel Govern d'aquesta terra, la plataforma Basta Ya, Manos Blancas, la Fundació Bartomeu March i altres indrets coordinats pel Govern de l'Estat.

Més de 1.600 assistents, i el que volíem despertar, i ho vàrem aconseguir, era l'interès de tota la societat per donar suport a les víctimes del terrorisme, despertar aquesta sensibilitat, i el que vàrem poder deduir els que vàrem assistir a aquestes conferències és que és important fer actes com aquests i que hi puguem assistir tots, perquè mai les víctimes no quedin en l'oblit. El que demanen les víctimes del terrorisme és que tots ens ajuntem davant la banda terrorista, que plantem cara, que no hi hagi diàleg perquè abans hi ha d'haver justícia, i que al mateix temps mai no els oblidem.

Vaig notar a faltar en aquestes conferències el principal partit de l'oposició, que no va venir a cap de les conferències tot i que hi havia gent de tots els partits polítics. Una de les conferències era d'un catedràtic, bon amic meu, Antonio Beristain, catedràtic de dret penal; una altra era de Maite Pagazaurtundua, regidora socialista de l'Ajuntament d'Urdieta, persona víctima del terrorisme i a més amenaçada per ETA, no hi havia cap representant del seu partit polític ni d'esquerres. José María Calleja, periodista i membre de la plataforma cívica Basta Ya; Nicolás Redondo Terneros, advocat i exsecretari general del Partit Socialista a Euzkadi; i el Sr. Jaime Mayor Oreja, vicesecretari general del Partit Popular. En paraules d'una de les portaveus de l'Ajuntament de Palma, socialista, la Sra. Virgínia Abraham, comentava que no hi varen anar, concretament a la conferència de Nicolás Redondo Terneros, perquè no era *uno de los nuestros*.

Nosaltres no. Nosaltres vàrem anar a totes les conferències: la del Sr. Redondo Terneros, la de Maite Pagazaurtundua, i a totes les que facin falta,...

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

...però demostra una vegada més la desorientació del principal partit de l'oposició...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vicepresidenta, perdoni un segon, perdoni un segon... M'agradaria un poquet més de tranquil·litat a la sala de plens, que no podem escoltar la portaveu.

(Més remor de veus)

Prec silenci, prec silenci a tothom, per favor. Sr. Diéguez, prec silenci a tothom. Prec silenci. Sra. Vicepresidenta, pot continuar.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Simplement vaig la valoració d'aquestes conferències com a Govern i és lògic que faci...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, continuï.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Tot un exemple de tolerància en aquesta cambra parlant de llibertat d'expressió. La vicepresidenta simplement valora molt negativament que el principal partit de l'oposició no anàs a donar suport als regidors socialistes...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

...i és gent de tots els partits polítics que està amenaçada per ETA i que ells haurien d'haver...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

...tengut un minut del seu temps per anar a aquestes conferències.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vicepresidenta...

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments i aldarull)

II. Interpel·lació RGE núm. 294/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla autonòmic de guarderies.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 294/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla autonòmic de guarderies. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Sra. Diputada Aina Calvo.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el Grup Parlamentari Socialista presenta aquesta interpel·lació en referència al Pla de guarderies que la Conselleria de Presidència va anunciar el passat mes de juliol. Des del moment en què es va produir aquest anunci el nostre grup parlamentari va fer la corresponent sol·licitud de documentació sobre el mencionat pla, i varem ser informats de la creació d'una comissió tècnica encarregada de la seva elaboració i posterior vigència a partir de l'any 2004. Mesos després, i una vegada més a través dels mitjans de comunicació, es va donar a conèixer la previsió d'inversió del Govern en el pla sense que se'n tengués cap altra informació. Sorprenentment, i continuam sense saber de l'existència del mencionat pla, el passat dia 4 de desembre la consellera de Presidència va presentar als mitjans de comunicació el primer projecte de guarderia d'empresa que es posarà en marxa a les Illes Balears.

Així, doncs, la importància del tema i la manca d'informació disponible sobre la planificació i les gestions que s'estan duent a terme han estat les principals motivacions que ens han duit a presentar aquesta interpel·lació.

Abans d'entrar en matèria, abans d'entrar amb major detall en diversos aspectes sobre els quals ens agradaria conèixer més coses, vull fer una pausa per fer el que entenc que ens correspon com a grup de l'oposició, justament preocupat per les necessitats i demandes actuals de les nostres famílies, i vull felicitar el Govern de les Illes Balears per aquesta iniciativa. Entenem que des d'una tasca d'oposició responsable no podia iniciar aquesta intervenció sense unes paraules de reconeixement cap a la tasca que es vol dur endavant, i precisament perquè des del Grup Parlamentari Socialista volem que es dugui endavant de la millor forma possible i satisfent el major nombre de demandes i necessitats, ara ja sí volem deixar constància de les nostres preocupacions i interrogants.

Començaré per les preocupacions. Repassaré allò que sí sabem al voltant d'aquest pla de guarderies, i finalitzaré amb una sèrie de qüestions sobre les quals ens agradaria tenir resposta.

És conegut per tothom que l'aposta socialista per les guarderies infantils se centra sobretot en un reforçament de la guarderia de barri, fortament arrelada a la comunitat i al seu servei, un model que parteix d'una concepció distinta a la de les guarderies d'empresa o les guarderies per a funcionaris, un model que reforça la perspectiva educativa davant la perspectiva assistencial. En la nostra opinió una xarxa de guarderies de barri permet atendre franges més amples de la població i treballar des de la riquesa de la diversitat a les seves aules aspectes molt diversos, com ara relacionar-se amb la funció compensatòria de l'educació pública. Vostès s'han decidit per un altre model i entenem que amb aquesta decisió ja presa el que ens correspon ara és vetllar perquè, sigui com sigui, es respectin uns mínims que nosaltres considerem irrenunciables.

Què sabem ara per ara? La informació de què disposam fins al moment ens resulta clarament insuficient per poder fer un seguiment exhaustiu com correspon a un tema tan important com aquest. Sabem quatre coses, i no ho dic en un sentit metafòric sinó literal, i esper que em corregeixin si d'alguna d'elles en tenim un coneixement erroni, perquè la majoria de la informació l'hem obtinguda a través dels mitjans de comunicació.

Primer cosa: la prioritat del Govern en aquesta matèria se centra, per un costat, en les guarderies d'empresa de més de 150 empleats i, per un altre, les guarderies per a funcionaris. Segona: la iniciativa és de la Conselleria de Presidència, i la comissió tècnica encarregada de dur endavant el Pla de guarderies està integrada per alts càrrecs i tècnics d'aquesta conselleria i de les d'Educació i Cultura i Sanitat; els avanç que nosaltres hi trobam a faltar la Conselleria de Treball i Formació per moltes raons, però fonamentalment perquè és materialment impossible tendir cap a una veritable conciliació de la vida familiar i laboral sense l'acompanyament de mesures relacionades amb la flexibilitat horària i laboral de les treballadores i els treballadors.

Tercera: la partida inicial és de 371.000 euros amb una inversió total prevista -corregeixi'm si m'equivoc- de 4 milions d'euros, i més d'1 milió d'euros destinat a ajudes per a les famílies i, de fet, s'ha posat en funcionament un abonament escolar d'ajuda a les famílies amb uns determinats ingressos. A aquestes actuacions s'ha d'afegir un nou marc normatiu que deroga el famós Decret 1004/1991, de 14 de juny, pel qual s'establien els requisits mínims dels centres que imparteixen ensenyament de règim general no universitari. Passam a tenir ara una nova referència, que és el Reial Decret 828/2003, de 27 de juny, pel qual s'estableixen els aspectes educatius bàsics de l'educació preescolar. Correspon, doncs, segons aquest reial decret, a les comunitats autònomes l'organització d'aquesta educació de caràcter voluntari, així com l'establiment de les condicions que han de reunir els centres i les institucions en els quals s'imparteixi.

Vist que la màxima responsabilitat és en mans, doncs, del Govern autonòmic, què és el que volem saber? Moltes coses. Les limitacions temporals farà que les agrupi en sis grans qüestions.

Primera qüestió: ens agradaria conèixer quin és el nivell de coordinació amb la Conselleria d'Educació i Cultura. Ho vaig assenyalar durant el passat debat dels pressuposts, nosaltres no estam d'acord en el fet que aquesta iniciativa no sigui liderada

des de la Conselleria d'Educació, perquè entenem que és des d'aquesta administració des d'on es pot posar l'accent en la dimensió educativa d'aquests centres, i es veu que no només ho entenem els socialistes, sinó que alguna cosa semblant deu pensar el mateix Partit Popular quan manté el bessó normatiu de l'etapa 0-3 anys dins la legislació educativa vigent, és a dir, en el marc de la LOCE. També seria interessant establir una connexió directa amb l'etapa d'educació infantil, tal i com també recull la normativa vigent. Voldríem saber, doncs, si el Govern ha pensat en establir mesures que facilitin aquesta connexió.

Segona qüestió. Aquesta té a veure amb l'equiparació dels centres que ja existeixen. Ben segur que vostès saben molt bé de l'existència de més de 200 guarderies -ho dic amb una expressió entre cometes- que no compleixen d'alguna manera la normativa vigent fins ara. Ens consta que independentment del nou marc normatiu algun d'aquests centres hauran de patir importants reformes per poder ser equiparats. Ens agradaria saber quin serà el procés d'equiparació d'aquests centres, en quins terminis de temps i si el Govern pensa afegir alguns dels requisits específics a aquells de caràcter general que recull el Decret 828.

Entenem que aquest procés d'equiparació cobra encara més urgència amb la posada en funcionament de l'abonament escolar. Aquesta ajuda per a les famílies està exempta del control d'ús per part de l'Administració, de tal manera que els euros concedits es poden fer servir per ajudar a pagar les quotes de qualsevol guarderia de les existents, compleixin o no la normativa vigent. Desconeixem si tenen previst algun mecanisme de control d'ús de les ajudes per tal d'evitar que l'Administració promogui l'ús d'equipaments que no reuneixen les condicions més desitjables per als nostres infants, i volem pensar que res més enfora que la voluntat del Govern, sobretot després de comprovar la seva agilitat en l'obertura d'expedients informatius a altres tipus de centres, en aquest cas de primària, tal i com hem pogut parlar-ne anteriorment.

Tercera qüestió: compartim el caràcter preventiu i compensatori que imprimeix el mateix reial decret 828. En aquest sentit ens agradaria saber quins seran els criteris d'admissió dels alumnes a les guarderies, o dels infants; en quina proporció es té prevista la reserva de places per a infants amb necessitats educatives especials? Voldríem saber si es mantindrà durant tot el curs aquesta reserva o si només es reservarà durant el període de matrícula. Com es pensa articular l'atenció primerenca d'aquests infants?, amb quin tipus de professionals?, i si hi ha alguna previsió en relació amb els infants derivats de Serveis Socials.

Quarta qüestió: ens agradaria saber quina serà l'opció del Govern respecte dels professionals que atendran els infants, així com la inspecció educativa i sociosanitària d'aquest servei.

Cinquena: creim important saber quina és la previsió del Govern respecte dels horaris d'obertura i flexibilitat horària de les guarderies, i molt especialment pel que fa a l'establiment d'un nombre màxim d'hores d'ús per part dels infants. Recordem que als drets de les famílies s'uneixen els drets dels infants, per cert entre d'altres el dret a l'opinió, a la llibertat ideològica, a la participació i associació, i a la llibertat d'expressió. Un ús indiscriminat del servei de guarderies per

part de les famílies podria convertir-les en aparcaments infantils, un risc que ha aixecat la veu d'alarma entre els diferents sectors de la comunitat educativa.

I sisena qüestió, amb la qual ens agradaria conèixer les ràtios i els criteris d'agrupament dels infants en aquests centres, i si es treballa sobre alguna valoració econòmica de cost dels diferents agrupaments d'aula; les necessitats d'atenció i recursos per a un infant de 0 a 12 mesos són considerablement diferents i en molts de casos superiors a les de la resta d'edats, i entenem que això hauria de contemplar-se també en el model de finançament, un model de finançament, per cert, que desconexem si a través del pla serà revisat per adaptar-se a les necessitats de les administracions locals, darreres responsables en la majoria de casos de la gestió de moltes guarderies i escoles infantils.

Els interrogants, com han pogut veure, són múltiples i no ens ha de sorprendre. El Govern es troba davant un repte cabdal per a les nostres famílies. A les qüestions plantejades es podrien afegir moltes de caràcter més específic de difícil enumeració en aquest moment. Per exemple, i com a darrera curiositat, en relació a l'àmbit corresponent al desenvolupament del llenguatge com a centre de l'aprenentatge dels infants de 0 a tres anys: quina serà la llengua vehicular a les guarderies públiques o sostingudes amb fons públics? Com es combinarà la decisió que es prengui amb la posterior elecció de la llengua d'aprenentatge de la lectoescriptura? N'han parlat ambdues conselleries, sobre aquesta qüestió? Potser precisament ara és el moment, donat que s'estan estudiant les qüestions tècniques corresponents a les mesures que el seu govern vol dur endavant en matèria lingüística.

I acab. Creim que la necessitat que s'elabori una normativa específica que ajudi a reglamentar tot això és evident i urgent. Durant la passada legislatura ja hi va haver algunes iniciatives en aquest sentit, desconec si es pensen aprofitar; en qualsevol cas la posada en marxa d'aquest pla pot ser una bona ocasió per establir un marc normatiu autonòmic. No oblidem que el que ens jugam, per damunt, és la millora de l'atenció a la demanda de les nostres famílies.

Gràcies.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, vaig comparèixer durant el mes de novembre a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts per explicar un poc quins eren els pressuposts de la meva conselleria, i ja en aquella comissió vaig poder explicar un poc quines serien les línies bàsiques d'actuació en relació al tema que avui ens ocupa.

La veritat és que puc comparèixer avui aquí, tres mesos després, a dir que el que jo anunciava com a projectes avui en dia són ja realitats, són programes que són al carrer i que funcionen. Està clar, i jo ho entenc, que la seva feina des de

l'oposició és intentar possiblement trobar problemes allà on no n'hi ha. Des d'aquí se'm diu que possiblement he incorregut en una invasió de competències que jo procuraré, amb la màxima diligència, explicar que això no és cert, i a més també se'm diu que possiblement he improvisat o he posat en marxa distintes mesures de forma aleatòria, quan això tampoc no és així.

I dic això perquè totes aquestes mesures que s'han posat en marxa i que llavors especificaré d'una manera un poc més clara, s'han posat en marxa tenint en compte quina és la realitat d'aquestes illes, i a partir d'aquí les mesures que es varen considerar convenients eren ajudes destinades sobretot a la construcció de guarderies, d'escoles, tant a corporacions locals com també la mesura innovadora de poder crear i construir guarderies, entre cometes, laborals, i per una altra part ajudes destinades directament a les famílies perquè poguessin sufragar les despeses pròpies de poder dur els infants a aquestes escoles.

Evidentment tota aquesta realitat està documentada, i és una documentació que s'està utilitzant per dur a terme el Pla de guarderies, que actualment està en fase de redacció i que jo he contestat dient que, una vegada que estigués acabat de redactar, es posaria a disposició de tots els grups parlamentaris. Per poder fer feina amb aquest pla, es va crear una comissió tècnica que prové de la descripció que apareix al Pla d'ordenació de cicle infantil de l'any 2002; en aquesta comissió tècnica hi són presents distintes conselleries, la Conselleria d'Educació, per suposat, la Conselleria de Presidència també; però també hi estan implicades la Conselleria de Treball i la Conselleria de Salut. Per tant, hi ha diferents organismes, estaments, del Govern els quals fan feina i estan representats, i el que es pretén és que aquí es recullin tots els vessants que puguin afectar l'educació preescolar.

Evidentment, en aquest esborrany del Pla de guarderies s'utilitza tota una sèrie de normativa, tant estatal com autonòmica, com la que vostè estava utilitzant, que eren els diferents decrets, i també s'utilitza tota una sèrie de bases demogràfiques i bases poblacionals, sense les quals seria impossible fer feina. Però per posar, a mode d'exemple, i per dir quina és la documentació que s'utilitza, podria anomenar, per exemple, el Pla d'ordenació del primer cicle d'educació infantil. I quant a normativa estatal hi hauria la Llei de la qualitat de l'educació de l'any 2002; hi hauria també tota una sèrie de decrets estatals, referents a aspectes educatius, i també un decret que estableix el calendari de l'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu. I quant a normativa autonòmica, s'empra el Decret de l'any 2002, però, el Decret de l'any 2000, d'ordenació general de l'ensenyament d'educació infantil, i un decret de l'any 2001, del currículum d'educació infantil, i, finalment, també una ordre de l'any 2004, allà on s'estableixen els requisits mínims que han de requerir aquests centres que imparteixen educació preescolar.

I feia aquesta relació de normativa, sobretot, perquè jo crec que l'important que es pot extraure d'aquesta normativa i que es desprèn i és absolutament clar que l'educació preescolar s'integra en el sistema educatiu i que té un caràcter educatiu i assistencial i que parlem d'una educació dirigida a uns infants que, en cap cas, no és obligatòria, sinó que és voluntària; i que, per suposat, tota l'educació que s'hagi d'impartir serà sempre per professionals qualificats, que, en aquest cas, seran les qualificacions que obliga la Conselleria d'Educació.

Evidentment, quan parlem d'una educació preescolar amb una etapa assistencial i educativa, hem d'entendre que s'educa des del naixement i s'assisteixen les famílies. Sabem tots que això és una etapa d'inversió de futur i que el que fan aquests al·lots és, sobretot, rebre una educació que té per objecte un desenvolupament ple i equilibrat de les seves capacitats físiques, afectives i intel·lectuals; i sobretot també de socialització d'aquests infants. Això, evidentment, és una competència que correspon a la Conselleria d'Educació, com moltes d'altres, que serien les autoritzacions de tots els centres educatius que hi pugui haver en aquestes illes.

Per tant, la responsabilitat de la Conselleria de Presidència en aquest camp és una altra i és la responsabilitat de caire assistencial. La nostra feina és procurar conciliar la vida familiar i laboral. Crec que realment, si estam compromesos amb la igualtat d'oportunitats, hem de crear mesures específiques i destinades a poder aconseguir-les. Està clar que això són mesures destinades a les famílies en general, però també, a les dones, en particular. I segur que el disseny, hi estarem tots d'acord, de les famílies avui en dia ha canviat moltíssim; podem trobar poques famílies allà on ja la dona i l'home estiguin dins ca seva, i realment els hem d'oferir aquesta possibilitat de poder sortir al carrer. Però aquí sí que vull fer jo una especial nota de precaució; aquestes situacions són sempre voluntàries, qualsevol persona té el dret a poder dur el seu infant a una escoleta o no. El que nosaltres estam fent i sobretot és defensar el dret dels pares i de les mares a no escolaritzar els seus infants, per educar-los en el seu context familiar, perquè està clar que la família és la principal responsable de l'educació dels seus fills. Però en cas que una persona vulgui elegir la llibertat personal de poder dur el seu infant a una escoleta, nosaltres, com a administració, hem de ser responsables per poder posar aquest servei i per no limitar aquesta elecció personal. D'aquí venen tota aquesta sèrie de mesures que s'han duit a terme a través d'aquesta Conselleria, que és bàsicament el caire assistencial i que, en cap cas, intenta suplantar ni envair competències de la Conselleria d'Educació, perquè, evidentment, l'ordenació d'aquests centres i tots els programes que es puguin dur a terme són competència de la Conselleria d'Educació.

Està clar que també, en certa manera, s'ha dit que nosaltres havíem posat en marxa mesures sense tenir en compte ni haver acabat de redactar un pla, és cert, però, quan nosaltres vàrem arribar a aquesta conselleria, no volíem fer el mateix que havia fet l'anterior govern, que amb tres o quatre anys va redactar un pla que ni tan sols es va aprovar pel Consell de Govern i, a més, no es va posar en marxa cap tipus de mesura. Per tant, l'administració ha de ser diligent i sobretot quan es tracta de mesures que afecten especialment la millora de prestacions de serveis i que, per suposat, poden incidir sempre en la qualitat de vida de les persones. I en aquest cas, destinades a donar aportacions i ajudes econòmiques i sobretot a donar un servei a determinades famílies perquè puguin dur els seus infants a aquestes escoles.

També, en certa manera, se m'ha acusat de voler potenciar el que seria tractar els infants com a objectes i deixar-los aparcats en el que serien guarderies laborals. Jo en aquest cas crec que això és faltar a la veritat, perquè totes aquestes guarderies laborals es regeixen pels mateixos requisits que marca la Conselleria d'Educació a la resta de guarderies, tant

públiques com privades. I està clar que és la Conselleria d'Educació la que marca els projectes, els plans educatius i pedagògics que ajuden al desenvolupament del nin. I aquestes qüestions es troben desenrotllades, com molt bé vostè deia, en el Decret de l'any 2000, de la Conselleria d'Educació, on es detallen tota una sèrie de situacions que contribueixen a desenvolupar les capacitats dels infants i que, en tot cas, com he dit, és sempre una elecció personal de la família educar els infants en aquestes escoles o educar-los a ca seva. Per tant, crec que ha quedat clar que aquestes guarderies laborals es regeixen pels mateixos requisits i en tot cas el que fan és apropar els serveis als centres de treball, amb la consegüent repercussió a la qualitat de vida.

I per acabar, sí que m'agradaria incidir un poc a quina era tota una sèrie de qüestions que vostè me demanava. Me parlava d'equiparació a la normativa vigent i d'un 200 escoles infantils que no estan adequades. Exacte, fa quatre anys tampoc no hi estaven, i evidentment nosaltres, les nostres línies de subvencions van adreçades a què totes aquestes guarderies i escoles infantils es puguin adaptar, per això donam aportacions econòmiques. I per acabar, quan vostè me parlava del desenvolupament del llenguatge, jo, sincerament, li he de dir que el Decret que regula l'etapa de l'educació infantil parla, sobretot, de què aquests infants el que fan a aquestes escoles és descobrir, conèixer, controlar progressivament el seu cos, actuar de forma cada cop més autònoma, establir relacions socials, etcètera. Però crec que en aquests moments no és el més raonable entrar en temes de política lingüística.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per fixar la posició, té la paraula pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Hem de dir que, una vegada més, ens trobam que el que el Govern del Partit Popular ens té acostumat i és grans promeses que es varen fer, sobretot a l'inici de legislatura, que no sabem ben bé com acaben, només en dir que ja es farà, que ja es veurà; i precisament el que veim clarament és que obres, infraestructures moltes i ràpidament, perquè hem d'encimentar per tot no fos cosa que ens quedi un pam sense fer-ho, però quan es tracta de temes socials i educatius, això sí que va lent, tranquil, perquè evidentment, excepte en determinats que sí que també han fet via.

Jo crec que ja és hora de veure actuacions no només concretes sinó planificades i en aquest sentit nosaltres ens sumam que en el tema del Pla de guarderies hi va haver una gran bona notícia, com li agrada dir al Sr. Matas, és a dir, farem un pla de guarderies, com dir farem tot el món, quan és un tema complex, la mateixa consellera i els mateixos consellers, ja que jo consider que és un tema educatiu i també evidentment té part d'assistencial, idò, això va ser una gran bona notícia, però després la concreció la veim molt, almanco la veim molt poc clara.

I me permetrà dir-li, Sra. Consellera, que evidentment jo veig improvisació, no veig un pla clar de guarderies; amb vostè no varem parlar de mesures concretes inicials, varem parlar d'un Pla de guarderies i per tant, en aquest sentit, nosaltres no veim més que qüestions puntuals que, a més, no estan prou argumentades amb el que vostè ens ha dit. Ja s'ha dit aquí, s'ha parlat que hi havia intencions de dur a terme una guarderia, fins i tot s'havia dit d'una guarderia a una empresa determinada, ho varem veure als mitjans de comunicació, no hem tornat saber absolutament res més; varem veure també el bon per a les guarderies, que, evidentment, no tenc temps i no entraré en això. És un tema que no és nou, vostès l'han canviat i han fet una modificació respecte a donar-ho directament a les famílies, en lloc de fer-ho directament, com es feia abans, a les escoles. I precisament per fer, des del nostre punt de vista, el que els agrada molt fer, i si me permeten dir-ho, que és molta propaganda i dir que ajudam, a més, a famílies concretes.

Per una altra banda, nosaltres el que sí veim i del que tenim constatació és que hi ha una comissió de feina que vostès ens han dit que existeix, però el que no veim clarament és precisament quins són aquests criteris que es duen a terme per a l'elaboració del Pla de guarderies, i a nosaltres ens agradaria saber els criteris, perquè els criteris són l'important. La realitat la tenim, la realitat vostè ha dit que l'estudien; jo estic contenta que ara el Partit Popular vegi la necessitat d'estudiar les coses i fer estudis i per tant d'analitzar la realitat quina és, però la realitat respecte d'aquest tema és una realitat molt clara i molt concreta, la necessitat d'escoles de zero a tres anys és absolutament necessària en aquesta comunitat autònoma perquè, bàsicament, la dona està molt integrada en el món laboral, no entrarem en això i per tant és necessari. Però també és necessari cobrir els drets dels infants i precisament que sigui bàsicament una etapa educativa en la qual s'hi faci un gran esforç per dur endavant totes aquelles actuacions.

Per tant, no veim i no tenim clar, i ens agradaria que els consellers, perquè entenem que també el conseller d'Educació hi hauria de dir alguna cosa, quins són realment els criteris que pensen seguir per a l'elaboració d'aquest Pla de guarderies? Quina titulació es demanarà als professionals? Com serà aquesta xarxa d'escoles, si serà pública o fins a quin punt serà més privada? Si serà una xarxa d'escoles, diríem més de tipus assistencial que educativa? Això és el que ens agradaria a nosaltres poder saber, precisament perquè vostès, a una pregunta que va fer el nostre grup, ens va contestar que estan en una comissió de treball, però que el període de vigència era a partir del 2004. Estam en el 2004 i per tant jo crec que ja ens han de donar almanco una idea clara de quins criteris seguiran i duran a terme respecte d'aquest tema tan important que és un pla o una xarxa d'escoles infantils.

Dir-los que evidentment jo crec que aquest govern ja és hora que governi i no parli sempre del govern anterior. Dir que ja és hora que ens plantegin precisament quins són aquests criteris del Pla d'escoles. I evidentment, nosaltres, des del nostre punt de vista, li direm, de la manera més ràpida possible, que per a nosaltres l'etapa de zero a tres anys és una etapa educativa, malgrat la LOCE ja sabem que la considera una etapa assistencial; però ens preocupa no veure una claredat respecte de la política que durà l'administració pública d'aquest govern envers aquesta etapa concreta. Demanam, per tant, la consolidació d'una xarxa pública d'escoles de zero a sis anys;

que l'administració assumeixi el finançament des de zero a tres anys, ho ha fet en altres temes, com ho va fer a l'anterior legislatura del 95, quan va dir que les escoles privades i concertades també es finança els tres a sis anys. I evidentment destinin part dels doblers de carreteres precisament a fer escoles. Jo els demanaria que reorientassin els seus pressuposts i que anassin més al que és en lloc de més ciment anem a fer més escoles, més ajudar precisament les generacions futures i que puguin tenir una bona educació.

Per una altra banda, nosaltres demanarem o demanaríem que tots aquells criteris de millorar la tasca educativa que s'elaborassin en aquest pla d'escoles, anàs en la idea de professional especialitzat; en aquesta etapa tots sabem, precisament, no només es guarda un infant sinó que precisament s'ensenya i s'educa un infant, i en aquest sentit nosaltres demanaríem professionals qualificats i un seguiment molt acurat de tot el que és aquesta etapa, perquè entenem que a les Illes Balears hi ha una gran necessitat d'escoles infantils. És precisament un dels temes on podem demanar nosaltres un pacte, per què no?, ja que es demanen tants de pactes, perquè és un tema complex, nosaltres no llevam la seva complexitat, però entenem que precisament és un tema clau.

Jo esper, per tant, que el Govern, aquest govern del Partit Popular, sigui realment el que diu que és, que és un govern que el preocupa molt les generacions que venen darrera; que el preocupa molt sobretot donar cobertura a les necessitats socials i sobretot, per tant, jo els deman, Srs. Consellers, perquè va adreçat bàsicament a dos consellers, que reorientin els pressuposts, que precisament no fomentin tant el ciment i el negoci i fomentin precisament més escoles i més escoles.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Bé, després d'escoltar amb atenció la intervenció de la Sra. Consellera, tenc la sensació que he sentit generalitats, però no respostes a les preguntes formulades. Però bé, el torn que me pertoca és fixar posicions i fixaré la posició del nostre grup parlamentari, una posició ben clara, com ho ha estat sempre pel que respecte a temes educatius, perquè avui parlam, no ho oblidem, d'educació.

Al nostre parer, qualsevol actuació o planificació sobre el que fa referència al primer cicle d'educació infantil o educació preescolar, com ara absurdament l'ha rebatejat la LOCE, hauria d'atendre dues línies de feina: en primer lloc, s'ha de treballar per garantir que tots els centres acompleixin els requisits mínims fixats per llei. I la llei, mitjançant el Reial Decret 1004/91, avui derogat, però encara vigent a la nostra comunitat, pel que fa referència només a educació infantil per l'Ordre de 7 de gener del 2004, fixa els requisits que qualsevol centre d'educació infantil ha de complir. I és obligació del Govern de les Illes Balears garantir aquest compliment en una sèrie d'aspectes: espais mínims, com per exemple sala per unitat amb

un mínim de metres quadrats, accés diferenciat a l'exterior, sala d'usos múltiples, que moltes escoles, com s'ha reconegut aquí, encara no compleixen.

Titulació dels professionals. Han de tenir, com a mínim, la titulació de tècnic superior d'educació infantil i per cada sis unitats s'ha de comptar amb un mestre d'educació infantil, cosa que en molts casos, encara desgraciadament, no s'acompleix. Ràtios, també es fixen les ràtios, massa elevades al nostre parer, però que almanco s'ha de garantir que no s'excedeixen. Perquè no hem d'oblidar mai que les polítiques, per afavorir la conciliació de la vida familiar i laboral no han d'anar mai en detriment dels drets dels infants i que les escoles infantils, molt necessari naturalment per a aquesta conciliació, no poden ser simplement guarderies; és a dir, llocs on els infants simplement es guarden, sinó que, per llei, han de complir també una funció educativa, que també marca la LOCE, i han de complir els requisits mínims per poder estar en funcionament.

Consideram que des del Govern de les Illes Balears, dins el marc d'aquest Pla autonòmic d'escoles infantils o des d'altres formulacions, s'ha de planificar a fi i efecte que progressivament s'acompleixin aquests mínims legals. I vull fer observar que no ralla de Pla de guarderies, sinó de Pla d'escoles infantils. Consider que els responsables polítics han de tenir molta esma amb la terminologia, i aquests centres, ho torn a repetir, no han de ser considerats llocs per guardar els infants, sinó centres educatius amb totes les conseqüències. Encara que, també, assumeixin, naturalment, una funció assistencial, i per açò també és important la terminologia.

La segona línia de feina hauria de passar per l'increment de places dins aquest tram d'edat i açò passa indefugiblement pel suport del Govern de les Illes Balears a la construcció de nous centres o a l'obertura de noves aules en els centres ja existents, ja que els ajuts econòmics a les famílies no solucionen el problema, no serveixen de res a qui no aconsegueix plaça o qui, ni tan sols amb l'ajuda, la pot pagar. Són necessàries més places per als infants de zero a tres anys, i crec que en açò hi estarem tots d'acord. En aquest sentit, la passada legislatura es va posar en marxa el Pla d'ordenació dels centres de primer cicle d'educació infantil, que ja ha citat la Sra. Consellera, conegut com el Pla 0-3, amb la intenció de donar suport a les administracions locals per al manteniment i ampliació dels centres, per a la construcció de centres nous i per a l'abaratiment també de les tarifes per a les famílies. Pla que, com a primera passa, es concretà en l'Ordre de 21 de juny del 2002, per la qual es convocaven ajudes a entitats locals.

Pensem que aquesta línia de treball s'ha de mantenir, perquè en molts casos les administracions locals han suportat i suporten en solitari el pes d'assumir l'oferta d'aquest cicle educatiu. Cal mantenir, llavors, l'ajuda del Govern. Cal també afavorir que s'augmenti aquesta oferta educativa depenent dels ajuntaments i també que es pugui abaratir perquè sigui econòmicament més suportable per a les famílies.

Però així i tot, pensem que, establertes aquestes línies bàsiques de funcionament, hauríem encara de ser més ambiciosos; hauríem de planificar el futur i hauríem de marcar-nos fites més enllà. Per açò la nostra postura passa perquè el Govern de les Illes Balears planifiqui les següents actuacions: redacció definitiva i actualitzada del mapa escolar, iniciat

l'anterior legislatura, de l'educació infantil a les Illes Balears, com a eina bàsica per detectar les necessitats, planificar les actuacions i preveure les inversions.

Foment de polítiques de coordinació entre els dos cicles d'educació infantil.

Suport a fórmules alternatives a l'escolarització, perquè, com diu la consellera, no és una obligació, només faltaria. Però hi ha fórmules alternatives en marxa, espais familiars, educació en el medi rural, que també necessiten suport.

Regulació, mitjançant normativa pròpia, del funcionament d'aquesta etapa educativa, l'etapa zero a sis anys, que és l'etapa educativa (...) a les Illes Balears.

I sens dubte, tot açò sense abandonar els eixos prioritaris que abans he assenyalat, polítiques per augmentar l'oferta existent i polítiques per garantir els mínims de qualitat exigits per la normativa. S'ha d'apostar certament per la conciliació de la vida familiar i laboral; s'ha d'apostar perquè la incorporació de la dona al món del treball no es vegi llastada per la manca de places en el primer cicle d'educació infantil. S'ha d'apostar també per abaratir els costos que aquesta etapa suposa per a les famílies, però també i de forma paral·lela s'ha d'afavorir la construcció de nous centres municipals i vigilar i garantir la qualitat educativa de tots els existents.

I és un repte difícil, però consideram que només si s'enfronta globalment pot tenir solucions adequades. No hem de caure en respostes parcials que a la llarga, de segur, podrien empitjorar la situació. Deia un gran pedagog italià, quan va ser a Menorca, que el futur l'escriuen els països cada dia, però no l'escriuen els grans ministeris ni els parlaments, sinó les senzilles, petites i mal dotades aules d'educació infantil. És la seva obligació que aquest futur s'escrigui amb retxes dretes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Una vegada més, i ja ho vaig dir quan l'Hble. Consellera de Presidència i Esports em va respondre a una pregunta sobre el bon-escoleta, aquest Govern dóna mostres ben clares del que és la feina ben feta; dóna mostres ben clares del que és la feina amb eficàcia; dóna mostres del seu tarannà de feina seriosa i de feina immediata. I m'alegren molt les paraules de la Sra. Calvo, de felicitacions a aquest pla concret de guarderies que ara mateix ens ocupa.

Però davant aquest tema, sobre el Pla de guarderies, jo voldria aclarir i m'agradaria saber què és el que els desagrada tant a la resta de grups o, tal vegada, millor dit, com ha dit fins i tot abans la consellera d'Obres Públiques, què és el que els pica tant? Perquè és ben clar que les comparacions són odioses i més quan tractam de temes tan sensibles socialment com les ajudes a les famílies. I és que, en aquest cas concret, el Govern

del Partit Popular, com ja ha comentat la consellera, ha considerat prioritari, dins les seves actuacions, les ajudes a les dones, a les famílies d'aquesta comunitat per afavorir la conciliació de la vida familiar i laboral, i per això ha triplicat els doblers destinats al Pla de guarderies. Aquesta realment sí que és una mesura concreta i sí que és una mesura ben eficaç.

I clar, jo entenc que això fa molt de mal a l'oposició, que això, que un govern de centre dreta sigui més solidari i més sensible a realitats socials d'avui en dia que qualsevol partit d'esquerres o fins i tot que el mal anomenat pacte de progrés, això realment sí que fa mal i això sí que pica. Perquè és, justament per això, que s'han de cercar excuses, encara que siguin excuses absurdes, per criticar-ho. Però ja en poden fer de renou, que els números canten i ja ho podrem veure més endavant.

Està previst que un terç de les famílies, d'infants de zero a tres anys d'aquesta comunitat es podran beneficiar d'aquestes ajudes, un terç de les famílies amb infants de zero a tres anys d'aquesta comunitat. Jo crec que a la fi ja es posen en marxa actuacions concretes que permetin allò que tots estam cansats d'escoltar, la igualtat d'homes i dones dins l'àmbit laboral i dins l'àmbit familiar; perquè és molt guapo parlar i manifestar-se per la igualtat d'homes i dones, dels seus drets i de la plena incorporació laboral de la dona, però quan arriba el moment, amb actuacions concretes com aquestes mirin vostès quin paper realment penós estan fets tots vostès.

Aquest és un pla que avui ja té els seus beneficiats, un pla que està avançant molt i que es fa a consciència i, com ha dit la consellera, de forma coordinada entre la Conselleria de Presidència, la Conselleria d'Educació i la Conselleria de Salut i Consum; és un pla que, per la seva importància, no s'ha volgut esperar a la seva redacció definitiva i així, d'aquesta manera, poder ajudar més famílies i de forma més ràpida; un pla que l'únic que cerca és poder ajudar aquells més necessitats. Que, a més, com bé ha comentat la consellera, és un pla voluntari i que no hem d'oblidar aquest detall, vull dir, només se'n beneficiaran aquells ciutadans i ciutadanes que ho vulguin i que ho sol·licitin, no s'obliga ningú. Una vegada més, des del Partit Popular, respectam absolutament la llibertat de cada família d'educar els seus fills.

I un pla que s'anirà ampliant de forma progressiva per millorar els seus beneficis. En resum, un pla que, sense dubte, beneficiarà tota la nostra societat. Crec que hem de ser positius, que hem de veure quina és la resposta que actuacions semblants a aquesta tenen en el carrer, i és per això que, des del Grup Parlamentari Popular encoratjam la consellera de Presidència a seguir amb aquest ritme i amb l'eficàcia que fins ara ens demostra cada dia amb les seves actuacions.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Aina Calvo.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Consellera, he de dir, en primer lloc, que, efectivament, no ha contestat pràcticament cap dels interrogants que li hem plantejat. Res més enfora de la meua intenció que atemptar, que jutjar, que criticar ferotgement i molt manco acusar la Conselleria de Presidència per dur endavant una iniciativa d'aquestes característiques. Crec que he estat suficientment clara al principi quan defens, des del Grup Parlamentari Socialista, amb felicitat, el Govern de les Illes Balears per dur la iniciativa en aquest tema. Hem felicitat el Govern per dur la iniciativa, però no pel pla, entre moltes altres raons, perquè desconexem quin és el pla. Per això som aquí, per formular tota una sèrie de qüestions que ens permetin desenvolupar la nostra tasca de gestió i de control des de l'oposició, que és la nostra obligació.

En cap cas, hem volgut plantejar, per suposat, excuses absurdes ni posar problemes, però veurà, ho tenc un poc difícil fer el seguiment del seu pla quan li formul preguntes escrites i la resposta és distinta a la que vostè dóna en aquest plenari; me referesc, precisament, a una cosa tan concreta com la composició de la comissió tècnica que està redactant el pla. Nosaltres sempre hem reivindicat aquí i fora d'aquest plenari la necessitat que aquestes actuacions es combinin amb la Conselleria de Treball, per poder fer palesa la dimensió de conciliació de la vida familiar i laboral d'aquesta iniciativa. En resposta escrita, signada per vostè, el dia 22 d'agost del 2003, és la resposta que jo tenc a la pregunta que li vaig formular, ens explica que aquesta comissió tècnica està integrada per la Conselleria de Presidència i Esports, Educació i Cultura i Sanitat, hi manca Treball, d'aquí que jo hagi fet constar aquesta puntualització. No obstant això, em sembla molt bé que Treball s'hi hagi incorporat, però en cap cas nosaltres volíem posar un problema.

El que volem és, insistesc, complir amb la nostra funció des de la tasca d'oposició, i jo me qued amb el dubte fonamental del qual partia aquesta interpel·lació: vostès pensen desenvolupar una normativa pròpia? Ho pensen fer a partir d'aquest pla, sí o no? La normativa vigent és ambigua i deixa espais per a la presa de decisions, això pot ser bo o dolent, en aquest cas és una oportunitat perquè el Govern autonòmic decideixi coses, coses tan concretes com per saber quins seran els professionals, la normativa ho deixa obert, és una decisió que vostès han de prendre. Quina serà la inspecció, i qui la liderarà, d'aquest tipus de serveis? Quins seran els criteris d'admissió dels usuaris, independentment que tenguim un caràcter voluntari? Vostè me reconeixerà, perquè seria incongruent que no ho fes així, amb les seves pròpies declaracions als mitjans, que l'atenció als infants de zero a tres anys és una prioritat a la política social de qualsevol país que es vulgui dir avançat. I per tant, malgrat el seu caràcter de voluntarietat, sabem tots que aquesta voluntarietat respon més a una limitació, segurament pressupostària que no la voluntat política d'atendre aquestes noves demandes. Per tant, volem saber quins són els criteris i quines són les distribucions que es faran d'equipaments entre la població, més enllà de les ajudes, que ens semblen molt bé, de caràcter assistencial, que vostè ha posat en pràctica.

Així mateix, m'agradaria afegir que aquesta doble dimensió del seu pla d'intervenció, la dimensió assistencial i la dimensió educativa, no excusa que el pla contempli una perspectiva integral, s'ha dit amb anterioritat, que contempli ambdues

visions. I en cap cas, entenc jo, que vostè es pugui escudar en la idea que és una responsabilitat d'Educació i que no és una responsabilitat de Presidència, jo crec que és una responsabilitat dels dos. I en aquest cas és vostè qui lidera aquest Pla de guarderies i és vostè, entenc jo, qui ens ha de donar la resposta. Per això nosaltres ens adreçam a vostè.

Per tant, queden encara moltes preguntes en l'aire. M'agradaria saber, per exemple, què passarà amb aquells treballadors i treballadores que no fan feina a les empreses d'aquesta grandària, de més de 150 treballadors, i que no es trobin localitzades a un polígon industrial? Podran fer ús, per exemple, d'alguna de les places que es puguin crear a altres guarderies d'empresa o a altres guarderies de funcionaris si aquestes queden buides i no es cobreixen, és a dir, això es pensa posar a l'abast de la resta de la població, es pensa fer una llista d'espera, com es pensa regular? Aquesta és la perspectiva també assistencial de la qual vostè parlava, necessitam saber això, les famílies de les Illes Balears ho necessiten.

I finalment, li vull dir, respecte del tema del plantejament de la llengua, que si vostè no està d'acord a què la llengua sigui una prioritat o sigui la prioritat en la formació d'aquests infants de zero a tres haurà d'escriure a la ministre Pilar del Castillo, perquè ella sembla ser que sí que hi està d'acord. I efectivament en els àmbits que vostè relatava amb anterioritat, inclou, dins l'àmbit de l'educació preescolar, com a primer àmbit de la formació dels infants de zero a tres -li llegiré en castellà perquè nosaltres també som bilingües-, *"el desarrollo del lenguaje como centro del aprendizaje"*.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Bé, la veritat és que jo he dedicat la primera part de la meva intervenció pràcticament a explicar un poc quina era la funció de la Conselleria d'Educació i la Conselleria de Presidència en aquest aspecte, jo crec que reincidir seria pràcticament inútil, perquè jo crec que hi he dedicat deu minuts i ha quedat molt clar. Crec que el més important és que dediqui aquests cinc minuts que tenc de la meva intervenció a dir quines són les actuacions específiques i positives que ha posat en marxa la meva conselleria i que compten amb un pressupost summament important i destacable, un pressupost que ja vaig anunciar en el seu moment i que m'agradaria recordar.

A aquest pla concretament hi estan destinats actualment 4 milions d'euros, per tant, una xifra per recalcar. I aquests 4 milions d'euros, en principi, estan destinats, el primer de tot a l'adaptació de les tres guarderies que són actualment del Govern, una de Mallorca i dues de Menorca. Ho dic perquè ha sortit aquí també la qüestió de l'adaptació a la normativa de les distintes guarderies que hi ha en aquestes illes; el Govern, per suposat, ha de donar exemple i el primer que ha de fer és adaptar les guarderies pròpies, per això hi destinam 1,5 milions d'euros, doblant la inversió que hi havia a l'any 2003. Com a

segona línia, és el manteniment i la conservació de les guarderies que hi hagi a les corporacions locals, el que comptarà amb un pressupost de 453.679 euros, un pressupost que va destinat precisament a l'adaptació de les escoles de corporacions locals a la normativa vigent. I com a línia important, i nova línia, és la tercera, que és la que va destinada a la construcció d'aquestes escoles, també a les corporacions locals i també als grups empresarials, amb una dotació pressupostària que s'ha triplicat, de 553.000 euros.

M'agradaria fer una puntualització en aquest aspecte. Jo deia, a la meua primera intervenció, que l'administració, sobretot, ha de ser diligent i que per això nosaltres, a l'any 2003, quan vàrem arribar vàrem veure que el Ministeri de Treball i d'Assumptes Socials havia obert una línia en aquest sentit; nosaltres, com a govern, no ens podíem permetre perdre uns doblers de l'Estat per inventar a les nostres illes, i d'aquí ve una mesura que es posarà en marxa i que jo vull contar ara, com a programa pilot, i que, evidentment, seguirà amb les línies de l'any 2004. Es posa en marxa, com a programa pilot, la primera guarderia escoles de treballadors a les nostres illes, concretament a un polígon de Palma, que és el polígon de Son Castelló, ASIMA, és el grup empresarial i és una associació sense ànim de lucre, és la primera vegada que aquesta administració finança, conjuntament amb el ministeri i amb un grup d'empreses, una construcció en aquest sentit. És una guarderia que comptarà amb 100 places i que donarà cobertura a part important dels treballadors d'aquesta zona; evidentment, no entraré a discutir quines són les característiques d'aquesta guarderia, perquè jo ja he dit que el seu projecte està aprovat per la Conselleria d'Educació i Cultura i que per tant compleix tots els requisits que marca en aquests moments la llei i la normativa vigent. Dir que aquesta és una iniciativa pionera, que es posa en marxa aquest any, que compta amb un pressupost de l'any 2003, i que, degut a aquesta iniciativa, que funciona a la resta d'Espanya i que sabem que molts de treballadors d'aquestes empreses estan satisfets, hem decidit potenciar i per això triplicam el pressupost que hi destinam.

I una altra part que m'agradaria comentar és el bon guarderia. El bon és una iniciativa que sorgeix per donar una ajuda directa a les famílies, per ajudar a conciliar la vida laboral i familiar; és una ajuda de 300 euros i de 400 euros, destinada a les famílies que tenen nins amb discapacitats o famílies nombroses. Dir que jo crec que ha estat molt ben acollida, perquè és una iniciativa que s'ha posat en marxa aquest mes de febrer i que actualment tenim, concretament, 800 i busques de sol·licituds i que se n'han repartides 200 i busques. Això vol dir que hem aconseguit demostrar que l'administració també pot ser àgil, una persona ens ha vingut a sol·licitar aquesta ajuda i als dos dies següents ja la té a les seves mans. Sabem que arribarem a 3.300 famílies a l'any 2004, i la intenció d'aquest Govern és, de forma gradual, anar incrementant aquesta aportació econòmica perquè se'n puguin beneficiar la majoria de les famílies amb infants de zero a tres anys d'aquestes illes.

Per tant, estam parlant de programes que estan en marxa, que funcionen i que la gent els ha rebut bé, com ho demostren les nostres estadístiques. Jo estic convençuda que les mesures que hem pres són les millors que podíem prendre, van destinades a aquesta conciliació de la vida laboral i familiar, la qual és una política transversal i evidentment hi han d'estar implicades distintes conselleries d'aquest govern, però segur

que la que és responsable de l'Institut de la Dona, que és aquesta conselleria, dóna suport, de forma fonamental, a mesures com aquestes.

Per tant, no voldria acabar la meua intervenció sense insistir que la nostra preocupació serà sempre les persones i que totes les mesures que es posin en marxa aniran destinades a aquest col·lectiu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 789/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a precarietat i eventualitat del mercat laboral a les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3366/03.

A continuació, es passa al tercer punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat i votació de la moció, registre d'entrada número 789/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a precarietat i eventualitat del mercat laboral a les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació, registre d'entrada número 3366/03.

Per defensar aquesta moció, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Carme García.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vistes les dues circumstàncies que m'han precedit a aquesta moció, com a conseqüència de la interpel·lació, no sé si tindrà massa èxit a convèncer el Govern, estic segura que no; la primera, que no hi ha la presència del conseller de Treball aquí per escoltar les propostes que fem des dels grups de l'oposició. La segona, i més important, és que tant la consellera com la diputada que ha defensat la postura del Partit Popular ha dit que fer feina és sortir al carrer, ho ha limitat a dir això a la proposició anterior, i que això, que és el més important, és una opció voluntària, sortim al carrer com a una opció voluntària. És difícil idò plantejar propostes respecte del mercat de treball.

Treballar és una necessitat. La precarietat, com vaig dir a la meua interpel·lació, obliga -no és una qüestió voluntària-, obliga a treballar tots els membres de la família per tenir una renda familiar mínima i adequada. A més, vull llegir una qüestió que es diu a les directrius europeus, a les quals després faré menció i que estan escrites a la nostra proposició: "La ocupació és un mitjà clau per a la inclusió social". Idò, Europa ho entén, les famílies ho pateixen, i vostès repeteixen models econòmics, socials i familiars de finals del segle XIX, cadascú sabrà on està.

Deia, idò, que la proposició no de llei que hem presentat com a conseqüència de la interpel·lació, té cinc punts, els quals intentaré defensar en aquests moments. Les propostes són llargues, però donat que la proposició no de llei fa referència a propostes que estan aprovades i que estan escrites, no serà necessari que les repeteixi en la seva totalitat. El Govern, si vol, només ha de seguir el guió, els acords estan presos i escrits i per

tant no fa falta posar-hi massa imaginació, ja n'hi ha hagut d'altres que s'han preocupat de trobar solucions i aquestes estan escrites. Probablement, les solucions no són úniques ni seran suficients, però algunes n'hi ha i per tant només s'han de posar en marxa.

El primer que volem és que el Parlament constati la realitat respecte de la precarietat laboral. La situació que es va produir aquí la setmana que vam veure la interpel·lació, va resultar que tant el Govern com el Grup Popular negaven una realitat que estava constatada per serveis d'estudis i per xifres, és a dir, no només per les xifres sinó pels estudis corresponents. És imprescindible que les dades constatades per tots els estudis que vam presentar a la interpel·lació siguin acceptades com a una realitat, perquè si no és així no es pot influir per canviar-la. Evidentment, el creixement econòmic, com va dir el conseller, crea llocs de feina, però l'estructura d'aquest no és estable. I crec que aquesta comunitat autònoma i els últims vint anys de molt de creixement econòmic són una demostració palpable del que estic dient. Les xifres d'atur no són suficients per determinar un mercat de treball estable que permeti a la població assentar bases de futur particular, és a dir, de família, i també col·lectives per a tota la societat.

En el segon punt instem el Govern a renovar el pacte per l'ocupació. El pacte per l'ocupació, signat el 10 de febrer del 2000, és un instrument útil però si es tracta com a un instrument en revisió. De fet, cada un dels plantejaments s'han de tornar a mirar, plantejar i consensuar i establir quines coses no funcionen per millorar-les. No es pot al·legar, com va fer el conseller, que ja està signat i que ningú ha instat la seva revisió; el pacte per l'ocupació va significar l'expressió escrita de les mancances del mercat de treball i com aquestes afecten la cohesió social de la nostra comunitat. De manera específica, la Comissió de Seguiment, diu el propi pacte que la Comissió de Seguiment s'ha de reunir cada any, abans del 30 d'octubre, per establir el programa d'actuacions anual i una qüestió molt important, i les seves mesures econòmiques, és a dir, per a cada una de les mesures quants doblers hi destinem.

Dic que això, la revisió del pacte, a la nostra proposta, proposem que es faci en funció del que ja s'ha escrit, que s'incorpori el que s'ha escrit a la memòria del CES del 2002. A la memòria del CES del 2002, específicament per al mercat de treball, s'estableixen 17 mesures, les quals no tenc temps per poder llegir en la seva totalitat, ja he dit que només les han de seguir i apuntar quines fan i quines no. Però deixi'm que faci menció d'unes quantes. Desestacionalització de l'obra pública: prioritat de les subvencions a empreses amb ocupació tot l'any; estendre l'ocupació del TAMIB i entendre que aquest és el tribunal que ha de mitjançar a tots els conflictes laborals; plans consensuats que uneixin objectius mediambientals amb la creació de llocs de feina estables; traslladar els compromisos de qualitat de l'ocupació als plec de condicions que fa l'administració de la comunitat autònoma; fomentar activitats a nous jaciments, serveis de la vida diària -la interpel·lació que hem presentat el Grup Socialista anterior és un d'aquests serveis de la vida diària-, serveis culturals, serveis de medi ambient; reforçar les polítiques de R+D com a millora per a la qualificació dels llocs de treball; impulsar la comissió mixta del REB, i fins a 17 propostes més. Impulsar la comissió mixta del REB és una de les nostres propostes també.

L'altra qüestió que hi ha damunt la taula i que proposem és que s'atengui al que ja està consensuat i pactat. La Mesa de Diàleg Social va fer unes reunions especials per tractar el tema dels fixos discontinus, i en aplicació del que s'estableix a les directrius -la Mesa de Diàleg Social va parlar dels fixos discontinus i després els ho explicaré-, però també els demanem que apliquin el que la Unió Europea ha fet per a vostès, que és establir quines deu directrius són necessàries per determinar la qualificació de la feina, per determinar que la feina sigui d'una qualitat superior. I els vull recordar que una de les coses perquè la Comissió Europea ha suspès l'Estat espanyol és, precisament, per una alta precarietat en l'ocupació. Dia 27 de juliol del 2003, la Comissió Europea estableix la necessitat de fer esforços per desenvolupar una estratègia coordinada per a l'ocupació i en particular per potenciar la mà d'obra qualificada, formada i adaptada i per als mercats de treball que tinguin capacitat de respondre al canvi econòmic. Justament açò és el que els explicàvem a la interpel·lació.

És molt important també l'aportació que es fa a un altre punt d'aquestes deu directrius que recull el Consell de la Comissió Europea: aconseguir un just equilibri entre flexibilitat i seguretat contribuirà a potenciar la competitivitat de les empreses; augmentarà la qualitat i la productivitat del treball i facilitar l'adaptació a les empreses i als treballadors als canvis econòmics. Justament és el contrari del discurs que vam sentir aquí durant la interpel·lació, el que els diem és que afavorir la seguretat a la feina també millora la productivitat de les empreses, i millorar la productivitat de les empreses és també millorar la nostra capacitat econòmica i tenir bases per al futur.

Estableix deu directrius que es resumeixen en tres objectius generals: plena ocupació, qualitat i productivitat, cohesió i inclusió social. Me referiré només a la qüestió de la qualitat en l'ocupació i la productivitat en el treball, que estableix que això s'ha de fer amb un esforç concertat, cosa que és també motiu de la nostra proposició de llei. Vull llegir, ho faré en castellà per a no deixar-me res, que, mitjançant el diàleg social, la Comissió estableix que: *"Abarca la calidad intrínseca del trabajo las competencias, el aprendizaje permanente, el desarrollo de la carrera, la igualdad entre hombres y mujeres, la salud y la seguridad en el trabajo, la flexibilidad y la seguridad, la integración y el acceso al mercado de trabajo, el equilibrio entre la vida profesional y la organización del trabajo, el diálogo social y la participación de los trabajadores, la diversidad y la no discriminación y el rendimiento general del trabajo."* Qüestions que pos damunt la taula. I obliga als estats membres a establir que és imprescindible una governança i una cooperació en l'aplicació de les polítiques d'ocupació, i que això, ho diu ben clarament, és també a nivell regional, és a dir, obliga que això sigui fet també a nivell regional.

Proposam també que, en el termini de quinze dies, és a dir, abans que el Govern es dissolgui per a les pròximes eleccions, es constitueixi la Comissió Mixta del REB. És curiós com en aquest Parlament el Partit Popular va fer una defensa tan fora de lloc, diria jo, sobretot encaminada i amb un únic objectiu, de desacreditar el Partit Socialista, no mirar pels interessos d'aquesta comunitat autònoma, sinó només intentant desacreditar el Partit Socialista, del que significava el règim especial de Balears, en una altra època o a l'època inicial també fiscal. Aquest règim especial de Balears en una de les coses que ens pensàvem que tenia més incidència és que les

compensacions i el reconeixement de la insularitat passassin també per una situació laboral respecte dels fixos discontinus. I per tant això seria una demostració clara que el Govern dóna suport al règim especial de Balears i que, a més, atén les demandes que s'han fet des de la pròpia comunitat autònoma.

Deia abans que la Mesa de Diàleg Social va fer una sessió aposta per parlar, el gener del 2003, de com s'haurien d'aplicar aquestes mesures respecte dels fixos discontinus, estic segur que el conseller té l'acta d'aquesta reunió i, donat que se m'acaba el temps, no en faré menció expressa; però està clar que incideix en aquelles qüestions que són més importants, que és clarificar la legislació, perquè no fer-ho té qüestions jurídiques de no igualtat d'oportunitats de les persones que tenen un contracte fix discontinu de qui no el tenen, diferenciar aquests contractes clarament dels contractes temporals. I també igualar l'accés a les proteccions socials que tenen els altres treballadors.

I per últim, dir-li que l'última proposta que presentem és que hi hagi un acord marc específic per a les Balears i que garanteixi la reducció de la precarietat laboral. Vostès donaran valor a la negociació i a la concertació, vostès li voldran donar el valor que vulguin a la negociació i a la concertació, però creiem que aquesta és imprescindible perquè ajudaria a incorporar mesures d'evitar la precarietat laboral a altres convenis específics de cada sector.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Prenc la paraula en nom del Grup Esquerra Unida i Els Verds per donar suport a la moció presentada pel Grup Socialista íntegrament. Consider que és una moció molt completa, molt sensata, que afronta de forma bastant general i bastant clara la problemàtica del nostre mercat laboral i algunes de les alternatives que s'haurien d'afrontar, evidentment quedarien fora d'aquesta moció tota una sèrie d'aspectes de polítiques de formació i d'altres que serien objecte d'altres debats. I sincerament esper que el Grup Popular la voti a favor, perquè crec que és una moció que és tan assenyada que no s'entendria un posicionament en contra de la mateixa.

Jo voldria dir que aquesta moció parteix d'un element fonamental, que és el diagnòstic; fer bé el diagnòstic de la realitat és decisiu per a després encertar quines són les mesures a prendre per curar la malaltia. Durant la legislatura passada el Partit Popular es va dedicar a fer un diagnòstic equivocat, no és perquè ells estiguessin equivocats, sinó perquè políticament l'interessava; el diagnòstic era que el problema del mercat laboral de les nostres illes era l'atur. Curiosament la comunitat autònoma de menys atur d'Espanya, el problema greu del mercat laboral era l'atur, i en funció d'això va elaborar tota la seva política d'oposició que tenia com a objectiu, lògicament, fer partidisme, al que ens té clarament acostumats el Partit Popular. Aquesta moció parteix d'un diagnòstic diferent: el problema no és l'atur, és la precarietat, ni tan sols la

temporalitat, la precarietat, perquè la temporalitat és una conseqüència de la nostra economia que es va eliminant en la mesura del possible i que, sense cap dubte, té solucions a molt llarg termini.

La discussió és: si mentre hi ha temporalitat és obligatori que hi hagi precarietat o hi pot haver temporalitat i que no hi hagi precarietat? Aquesta és la discussió de fons. I jo crec que el diagnòstic greu, i per això estic d'acord amb aquesta moció, és que tenim precarietat i el que hem de cercar són solucions a la precarietat dins la temporalitat, perquè la temporalitat no l'arreglarem ni l'any que ve ni l'altre ni d'aquí a quatre anys; treballarem, caminarem, però no la resoldrem inicialment. I mentrestant el que no és de rebut és que hi hagi treball sense drets, sense els drets fonamentals, i que hi hagi una precarietat com l'existent.

I com se soluciona la precarietat, com es troben solucions a un problema d'un mercat laboral que és específicament diferent del mercat laboral d'altres zones de l'Estat i que requereix solucions pròpies d'aquí? Doncs és resol pel camí del consens, dia diàleg, de la concertació social entre els agents socials, l'administració i les distintes formacions polítiques. Aquest és el camí: ens seiem i diem: quins són els problemes que tenim? O s'asseuen vostès amb els sindicats i els agents socials: quins són els problemes que tenim? On situam els problemes de la precarietat? En funció d'això, quines són les solucions a adoptar?

Per això, crec que la primera passa, i també estic d'acord amb la moció lògicament, seria la renovació del Pacte per l'Ocupació del 2000. En primer lloc, perquè el pacte del 2000 està complert en gran quantitat d'aspectes, entre d'altres marcava tota una sèrie de mancances institucionals no existents, que es fes el Consell Econòmic i Social, que es fes l'Institut de la Dona, que es fessin quantitat de coses que estan fetes i que ara no responen a la realitat d'ara. Per tant, renovació del Pacte per l'Ocupació, per cert, com ha dit la Sra. Diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula, cada octubre s'havia de decidir quina era la partida pressupostària del pacte per l'ocupació per a l'any següent, i a l'octubre d'enguany també s'havia de fer, si es volia complir el pacte, i no s'ha fet. Però bé, de cara al futur renovació del pacte per l'ocupació.

En aquest sentit els incit que escoltin l'oferta que fa la Unió General de Treballadors, que planteja la necessitat d'un pacte global per l'economia a la nostra comunitat, que afronti no solament els temes laborals, sinó els temes globals, perquè és molt difícil solucionar els problemes del nostre mercat laboral si no afrontam els problemes generals del nostre model econòmic, del nostre model turístic, etcètera. Per tant, crec que aquest és el camí; el segon, lògicament, que la Mesa del Diàleg Social sigui una eina que s'utilitzi de forma habitual. Jo record èpoques que la Mesa del Diàleg Social es reunia diverses vegades per mes i es reunia cada vegada que feia falta, per això està creada, per discutir, per estar, fins i tot per conèixer-se, fins i tot sense que hi hagi cap problema especial, solament per posar en comú, i tots els instruments, el Consell de Seguiment Executiu del SOIB, en fi, tots els instruments, de l'Institut, de l'ISLIB, tots els instruments de concertació que funcionin de forma regular i de forma habitual.

I en darrer extrem, també sorgeix aquí, en aquesta moció, el tema dels fixos discontinus. El tema dels fixos discontinus és una de les dificultats que tenim dins el nostre model, però és un dels encerts del nostre model. Hauríem de prendre exemple de quan fa més de vint anys hi va haver seny, per part de les autoritats d'aquest moment i de les organitzacions sindicals d'aquest moment, per analitzar quin problema laboral tenim aquí, la temporalitat. I què feim perquè aquests treballadors que només fan feina sis mesos, vuit mesos, set mesos, no hagin de patir les conseqüències de no fer feina dotze mesos perquè no és culpa seva, fan feina sis, set, vuit mesos perquè la nostra economia dóna feina sis, set, vuit mesos? I es va posar en marxa la figura del fix discontinu, això va ser una conquesta social important que demostra la importància que té acceptar que el nostre mercat laboral té realitats diferenciades de la resta de zones de l'Estat i que s'han de cercar receptes adequades per a la nostra realitat laboral. I es va posar en marxa la figura del fix discontinu, el problema és que després no es va avançar en la igualació de tota una sèrie de deficiències, de dificultats, de desigualtats que encara té el fix discontinu en relació amb altres treballadors. No pot ser que treballador fix discontinu de més de 52 anys no tenguí els mateixos drets que un treballador, fins i tot temporal, de menys de 52 anys a l'hora de cobrar les prestacions; senzillament perquè la llei feta a Espanya, que evidentment a un moment determinat no contempla, feta per a tot el territori estatal, no contempla aquesta figura perquè no la coneix suficientment, doncs posa 52 anys i no li afegeix, coma, "*excepto los fijos discontinuos*", no ha de dir res més que això: "*excepto los fijos discontinuos*", i amb això ja es cobreix. I el mateix respecte de les pensions, de tota una sèrie d'elements.

Una sèrie d'elements que, després de moltes discussions, es va aconseguir el gener del 2003 que la Mesa del Diàleg Social aprovàs quines eren aquestes mesures. Dia 23 de gener del 2003, la Mesa del Diàleg Social, per unanimitat, Govern, el qual estava representat per jo en aquell moment, patronals i sindicats, les dues patronals i els dos sindicats, arriben a l'acord de quines han de ser les mesures que s'han d'adoptar perquè els fixos discontinus no tenguin greuges comparatius en relació amb altres treballadors. Mesures que, evidentment, són de solució estatal, no de bades, quan s'aprova el règim especial balear, s'aprova l'article 32 pel qual es reconeix que és necessària una comissió mixta específica per abordar els problemes del mercat laboral de les nostres illes i, molt específicament, dels fixos discontinus, l'article 32 del règim especial balear. Desgraciadament, una comissió mixta que durant la passada legislatura es va reunir una sola vegada, per constituir-se, i no es va tornar reunir més, per directriu del Govern del Partit Popular de l'Estat.

Bé, se'ns assegura que ara es reuniran, que ara es posarà en marxa, ara curiosament es diu després de les properes eleccions. La moció planteja quinze dies i jo hi estic d'acord. De totes formes, el fons de la qüestió és: reunirem la comissió especial de l'article 32 per començar de zero a discutir o partirem de l'acord, aprovat per la Mesa del Diàleg Social el 23 de gener del 2003? Aquesta és la discussió, perquè clar, qui ha d'amollar els duros, i me perdonaran la poca altura de la frase, qui ha d'amollar els duros és Madrid, és el Govern central. Bé, i clar, jo confio que després del 14 de març ja no tendrem aquests problemes, però bé, suposant que coincidís el mateix govern que hi ha ara a nivell de Madrid, vostès què faran: actuaran a les ordres del Govern de Madrid, camuflaran el tema, li donaran

coartada, li donaran cobertura per sortir per la tangent o defensaran els interessos dels treballadors de les illes davant Madrid i aniran a dir aquí el que fa falta és aplicar l'article, el que es va aprovar el 23 de gener, això que està suportat per sindicats, treballadors i per patronals? Si vostès tenen clar tot això, doncs, senzillament, votin aquesta moció i tots hi estarem d'acord i tots estarem contents.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Diputada Sra. Joana Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Des del PSM evidentment que donarem el nostre suport a la moció que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista sobre precarietat laboral, perquè compartim la preocupació sobre la situació de la precarietat laboral persistent i compartim la preocupació pel desinterès que demostra l'actual Govern en aquests temes.

Compartim també el diagnòstic de la situació que ha fet i ja va fer l'altra dia la diputada Garcia Querol, i pensam que a més d'incidir sobre el model econòmic i sobre aquelles coses turístiques que ens explicava el conseller, fa falta arbitrar tota una sèrie de mesures en política laboral.

Ens preocupa la situació de moltes de les famílies dels treballadors i de les treballadores que depenen excessivament d'uns contractes sense garanties de futur; ens preocupa l'ús abusiu de les jornades laborals irregulars i d'hores extraordinàries que, a la pràctica, suposen un allargament d'una jornada i una encara major precarietat en les condicions de treball; i ens preocupa perquè la situació actual d'aquests treballadors incidirà també en la situació futura. La precarietat laboral avui repercutirà, si no hi posam remei ja, en les prestacions socials que reben els actuals treballadors i treballadores quan arribin a la jubilació. Per tant continuaran sempre dins una roda amb un benestar bastant dificultós.

Si no posam en marxa tota una sèrie de mesures, tot un seguit de mesures per disminuir aquesta precarietat, sinistralitat i l'incertesa actual que tenen els nostres treballadors i les nostres treballadores, continuarà -ja ho havia dit-, però és necessari i urgent arbitrar mesures per garantir aquest benestar dels ciutadans, avui i en el futur, senyors del PP. Treballant avui per disminuir la precarietat laboral, treballam també per augmentar el benestar de les famílies en el futur.

Compartim amb el grup que ha presentat la moció que és necessari renovar el pacte per l'ocupació, per la cohesió social i per al foment de l'economia productiva de les Illes Balears, i evidentment que s'han de recollir els suggeriments del Consell Econòmic i Social. Compartim també la necessitat de convocar la Mesa del diàleg social, de continuar amb el diàleg que s'havia iniciat l'anterior legislatura per treballar entre totes les parts implicades per trobar solucions conjuntes. Compartim la necessitat de constituir la comissió mixta de la Llei de Règim Especial de les Illes Balears, no només sobre fixos discontinus

sinó sobre tots els altres punts. I compartim la necessitat d'impulsar la negociació d'aquest conveni marc per a les Illes Balears.

Donarem suport a la moció. Des del PSM estam convençuts que aquesta moció i les propostes que presenta són un bon camí per a la correcció dels mals de l'actual precarietat laboral dels treballadors i les treballadores d'aquestes illes, i en definitiva seria un bon camí si el duguessin a terme per millorar el benestar i la qualitat de vida dels ciutadans de les nostres illes, avui i en el futur.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en el fons de la qüestió, com ja vam tractar el dia que vam debatre en aquest parlament la interpel·lació, sabem que hi estam d'acord, i des del Grup del Partit Popular tenim molt clar que una de les millores polítiques a nivell social és la política de l'ocupació, del treball.

I començaré dient el mateix que vaig dir el dia de la interpel·lació: que l'any 2003 s'ha tancat amb més persones fent feina que mai, si bé també és cert que s'ha produït un increment de les persones desocupades, i açò consideram que és important perquè senzillament vol dir que les empreses de les nostres illes no poden absorbir totes les persones que demanen feina, i encara que açò puguem dir, o qualque grup ho pugui dir, que allò merament important és la precarietat i l'eventualitat, encara que existeixi eventualitat..., no sé com ho ha dit, exactament, però ha vingut a dir que pot existir eventualitat sense quasi precarietat, però jo crec que és un factor molt important dins la precarietat l'eventualitat, perquè entre altres coses produeix incertesa.

En aquest sentit des del Partit Popular consideram i sabem que el vertader motor de l'economia és la petita i la mitjana empresa, i és cap aquí on hem d'anar, i és cap aquí on hem d'afavorir i fer polítiques que siguin tendents a un creixement diferencial positiu que al mateix temps dugui implícit la creació de llocs de feina estables.

Com ja vaig dir, i com ha fet aquest govern, una de les primeres mesures que es va fer va ser l'eliminació de l'ecotaxa. L'ecotaxa va ser un impost que va incidir directament en el principal motor de l'economia de les nostres illes, i realment una de les coses que va provocar va ser una disminució dels fixos discontinus, amb la qual cosa va augmentar a les Illes Balears l'eventualitat i per tant la precarietat del mercat laboral.

Sra. Portaveu del Partit Socialista, el dia de la interpel·lació ens va treure una sèrie d'estudis fets per distintes institucions, com el CES, el BBV i crec que també Sa Nostra, referents a l'any 2002, on ens deia que els contractes indefinits varen ser només del 10%, i jo li deman: on eren vostès?, qui governava l'any 2002? Feia tres anys i mig que governaven, tres anys i

mig, i han esperat ara a treure aquesta moció. Per què no van fer les polítiques adequades en el seu moment i no treure ara aquesta moció intentant crear crispació abans d'unes eleccions?

El Govern de les Illes Balears en aquest moment du les mesures necessàries mitjançant el diàleg social per reconduir la situació heretada. En aquest sentit tant el conseller de Treball com el Govern saben que tenen tot el suport del Grup del Partit Popular. I miri, li diré més, tenint en compte el marc estatal, el seu partit, el Partit Socialista, està molt poc legitimat per presentar segons quines interpel·lacions i mocions. Com ja li vaig dir, en els darrers vuit anys s'han creat més de 4 milions de llocs de feina, 4.300.000 llocs de feina. El seu partit quan governava, li ho torn a repetir, va ser el partit que deia als treballadors que destinessin una part de la seva renda disponible, de la seva renda que tenien per gastar, a fer aportacions a plans de pensions, i a més a més se'ls deia, era una manera de dir, una manera simplista però una manera de dir que disminuïssin el seu salari i que, a més a més, el dia de demà no cobrarien les pensions. Açò realment era precarietat i una enorme incertesa per al treballador.

Amb la reforma que va fer el partit l'any 84, la taxa de temporalitat va augmentar d'un 17% a un 34% fins a l'any 92, cosa que a més a més va implicar un increment de la prestació de desocupació fins arribar al punt que no va fer el seu govern, aquell govern d'aquell moment, no va poder fer front a la despesa de la prestació de desocupació i va haver de treure les tisores i fer la gran retallada, amb la qual cosa va perjudicar molt clarament els fixos discontinus de les Illes Balears. Açò són les polítiques socials que feia el seu partit quan governava i açò és el que nosaltres pensam que realment era precarietat en l'ocupació, una incertesa total que tenien els treballadors tant d'Espanya com d'aquesta comunitat de les Illes Balears.

Amb l'entrada en el govern del Partit Popular i a través de la reforma de l'any 1997 fruit del consens amb els interlocutors socials, es varen prendre unes mesures a través de les quals es donaven uns beneficis fiscals i una reducció de costos quant a seguretat socials als empresaris, es va aconseguir reduir la temporalitat d'un 35% a un 30%. Des de l'any 97 ha crescut el nombre d'assalariats amb contracte per temps indefinit; de tots els nous assalariats dels darrers set anys, el 79% han accedit a un lloc de feina amb contractes indefinits. Hem de pensar que de l'any 87 a l'any 96 el nombre d'assalariats amb contractes indefinits es va reduir en 480.000, i el nombre d'assalariats amb contractes eventuais va augmentar a 1.785.000. Açò eren les polítiques que hi havia en aquell moment, i açò era molta més precarietat i molta més eventualitat que la que hi pugui haver avui en dia.

Vostè fa 15 dies a la interpel·lació es va dirigir al conseller per dir-li que els 8 anys de govern del Partit Popular començaven a pesar molt. Jo li replic dient que allò que realment costa treure a llum han estat els 14 anys del Partit Socialista. Li agradi o no li agradi el Partit Popular ha capgirat aquesta situació. Hi ha molt per fer, açò està clar, i des del consens i des del diàleg social hem de continuar treballant per disminuir, defensant els interessos dels treballadors de les Illes Balears a Madrid, la precarietat i l'eventualitat laboral, en açò no hi ha cap dubte. Però, a més a més, hem de dir que avui en dia es pensa en la plena ocupació, i les polítiques de la Conselleria de Treball aniran encaminades conjuntament amb

les polítiques a nivell estatal i europeu a afavorir la plena ocupació amb la consegüent reducció de precarietat i eventualitat laboral.

L'any 92 també el seu partit va ser el partit que va fer -com ja hem dit- les retallades en matèria de prestacions de desocupació a nivell contributiu, i consegüentment les proteccions de la Seguretat Socials, creant precarietat laboral, un partit que va establir els famosos contractes fems que tants de joves han hagut de sofrir, un partit que no va lluitar contra el frau fiscal i l'economia submergida, que també dona precarietat i eventualitat laboral, com vostè va assegurar el dia de la interpel·lació, i que tampoc no va fer res per anar en contra dels contractes de frau de llei.

En aquest sentit he de dir que pel que fa referència a la moció, en el fons hi estam d'acord però no en la forma. En aquest sentit..., sí, poden riure però és la realitat. El Partit Popular té molt clar que una de les principals polítiques, com ja havia dit, en matèria social és en matèria de treball, i en aquest sentit, com ja els havia dit el conseller de Treball, a través del diàleg social, a través de la negociació amb els interlocutors socials, és aquí on hem d'arribar als acords per reduir la precarietat i l'eventualitat.

Referent als cinc punts que té la moció demanàrem, primer de tot, a la portaveu del Partit Socialista poder fer un vot per separat, i a continuació dels punts 2, 3, 4 i 5 fer una transcripció a fi d'arribar a un consens, perquè consideram que aquí..., transacció, perdó, aquí és d'on primer ha de sortir el consens per després poder anar a parlar amb els interlocutors socials.

En aquest sentit he de dir que el punt 2 voldríem que quedàs redactat de la següent manera: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a signar un nou pacte per l'ocupació, (...) social i el foment de l'economia productiva de les Illes Balears". Deixàrem de banda recollint els suggeriments que especifica aquí, perquè consideram que no han de ser aquests sinó també d'altres.

En el punt 3 ens agradaria que quedàs redactat de la següent manera: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a convocar la Mesa del diàleg social". Aquí la moció parlava de les directrius de la Unió Europea. Nosaltres consideram que en principi hauríem de deixar aquest punt com està i una volta es fes el pacte per l'ocupació poder introduir-les. El punt 3 consideram que hauria de quedar: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a convocar la Mesa del diàleg social".

El punt 4: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a constituir la comissió mixta de la Llei de Règim Especial de les Illes Balears sobre fixos discontinus". Aquí clarament llevam el termini de 15 dies. El conseller ja els havia avançat que intentaria constituir la comissió mixta una volta passades les eleccions.

I en el punt 5, que és el que fa referència a la negociació d'un conveni marc, voldríem que quedàs redactat de la següent manera, que seria: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a fomentar les mesures per reduir la precarietat i eventualitat de l'ocupació a les Illes, reforçant el paper de la negociació col·lectiva per garantir l'efectivitat de les

polítiques laborals, adaptabilitat de les empreses d'eficiència econòmica i social". Vull recordar que en aquest aspecte hi ha signat un acord (...) federal l'any 2003, prorrogat o renovat per a l'any 2004, firmat per Comissions Obreres, UGT, CEOE i CEPIME.

En aquest sentit votariem en contra, una volta especificats els cinc punts de la moció, del punt 1, i si s'acceptessin les modificacions i com quedarien redactats els punts 2, 3, 4 i 5, hi votariem a favor. Trob que des del Partit Popular hem cercat la manera d'intentar arribar a un consens amb aquesta moció, i a partir d'aquí trobam que és quan s'ha de cercar el consens amb la resta d'interlocutors socials. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

(Petit aldarull)

Per tancar el debat d'aquesta moció té la paraula l'Hble. Diputada la Sra. Carme Garcia.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Jo quasi que tinc la intenció de dir-los que fem una cosa més senzilla, un resum: "El Parlament de les Illes insta el Govern a fer de govern", perquè proposar-nos l'últim dia, l'última hora, quan han tingut oportunitat de fer esmenes a la nostra proposta que el resum sigui que el Govern convoqui la Mesa de diàleg, per favor!, si fa vuit o nou mesos que governen, per què no ho han fet? El Parlament insta el Govern perquè en un termini, i que no passi ni un dia més, faci el que ha de fer, que és convocar la mesa i escoltar la Mesa de diàleg social, on hi ha sindicats i patronals. Em sembla que és diluir al màxim la proposta.

I dir, a més, que estan d'acord amb la proposta però no estan d'acord amb la forma, encara és una qüestió que no vull qualificar però que és encara pitjor, és a dir, no estan d'acord amb la forma i ho lleven tot, i diuen al Govern que faci de govern. Idò per això no fa falta que el Grup Popular li ho recordi, ho ha de saber perfectament el Govern, que efectivament ha de governar.

Sr. Diputat, els estudis que vaig relacionar a la meua interpel·lació potser que hi estigui d'acord o no, però són estudis autoritzats, i almenys més autoritzats fins i tot que nosaltres, que tenim opinió però no tenim la capacitat de reflexió que poden tenir des de diferents àmbits. Els problemes als quals vaig fer menció, tots als quals vaig fer menció, no són problemes conjunturals, són problemes estructurals, i vostès, amb un llenguatge fàcil, atribueixen els problemes estructurals del mercat de treball a quatre anys de govern progressista. El seu setze anys i els vuit anys que porten en el Govern de l'Estat, no afecten l'estructura del mercat de treball d'aquesta comunitat autònoma, i això també és tenir... molt poca vergonya.

(Remor de veus)

L'interès del Partit Popular diu vostè que és la plena ocupació. Jo li he recordat que les directrius de la Unió Europea diuen que la plena ocupació és un objectiu, però no un objectiu

en si mateix; el segon d'aquests objectius, que ha de primar a totes les polítiques d'ocupació, és millorar la qualitat i la productivitat del treball, i diuen les directrius especialment combatre la precarietat en el treball, que atempta contra les condicions dels treballadors però també atempta contra la situació econòmica de -en aquest cas- la comunitat autònoma de les Illes Balears, que això no ajuda a incrementar la productivitat i que això no ajuda a assentar bases de futur econòmiques estables. Per tant, una, plena ocupació; dues, millora de la qualitat del treball; tres, reforçar la cohesió i la inclusió social, que amb aquesta tàctica de negar la realitat no arribarem mai a bon port.

Miri, Sr. Diputat, vostè ha mencionat el tema de les pensions. Nosaltres vam signar el Pacte de Toledo, el vam signar, i la primera cosa a què ens vam comprometre és a no utilitzar electoralment el tema de les pensions. Vostès són els primers que cada vegada treuen el tema, vostès són, per no parlar d'altres temes que també aprofiten per qualsevol motiu per atacar, no el pacte de progrés, que no els preocupa, el pacte de progrés, en aquests moments...

(Remor de veus)

...el que està en qüestió és el Partit Socialista. Poden estar tranquils, que jo hi estic, poden estar tranquils.

L'any 82..., l'any 82...

(Més remor de veus)

Quina era aquella expressió que no es podia dir?, la de pica?, que pica?

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Vostès han fet referència a l'època socialista; s'entesten a fer referència a l'època socialista, tenen com una espècie d'obsessió que jo crec que és traumàtica i que és qüestió que molta gent del Partit Popular hauria de passar pel psicoanalista, perquè ja comença a ser preocupant, aquest tema. Però jo li diré dues dades que són importants. Jo no puc comparar, no puc, no em sento capacitada -vostès sí, ho fan molt fàcilment- no em sento capacitada per defensar aquí quina situació tenia el mercat de treball l'any 82 i quina situació té el mercat de treball quan vostès entren al Govern. No ho faré, perquè a més no tinc temps per fer-ho, el dia que vulguin ho podem discutir, quan la interpel·lació sigui "El Grup Socialista i la seva política de govern a l'Estat espanyol", però com que això no és el tema li puc dir dues dades que crec que són prou importants: l'any 82, quan el Partit Socialista entra a formar part del Govern, hi ha 7 milions de persones fora de les prestacions socials, 7 milions de persones fora de les prestacions socials; quan vostès entren no existeixen ja aquestes persones, està tothom inclòs dintre de les prestacions socials.

I una altra xifra que crec que és significativa: l'ONU, no el Partit Socialista, l'ONU desenvolupa una qüestió que diu "índex de desenvolupament humà", que té en compte moltes

alternatives respecte a la qualitat de vida i laboral de les persones. Quan nosaltres deixam el Govern l'any 96, quan el Partit Socialista deixa el Govern aquest país estava en número 9 de països del món, del món, en índex de desenvolupament humà. Avui estam en el número 19. Vostès mateixos.

(Remor de veus)

Deixi'm dir-li, també, que ha fet molt poca referència a les propostes, i l'única referència que ha fet ha estat per diluir-les, i per tant nosaltres no acceptarem aquestes propostes. Amb ànim de pactar i de consensuar tenien molt de temps per haver-ho fet abans d'arribar a l'última intervenció i a l'últim moment.

Negar la realitat, això és el que fan, tornar a parlar de plena ocupació i negar la realitat. D'això no poden acusar el pacte de progrés, perquè ho va posar per escrit, va acceptar un pacte per l'ocupació i va escriure el que era la realitat del mercat de treball. Per tant vostès el que fan és negar la realitat, i crec que amb un objectiu de desestabilitzar políticament. Quan diuen coses com que la temporada turística va malament per culpa del Grup Socialista, quan diu coses que tornen repetir fins a la sacietat, com que l'ecotaxa provoca una disminució de l'ocupació o que l'atur millora immediatament només per l'entrada del Grup Popular en el Govern, crec que són missatges mediàtics, sense fonament, i en funció d'interessos electorals conjunturals.

Crec que avui tenen un públic de treballadors; en sortir d'aquí els poden demanar quines tàctiques fan empreses com les que ells representen respecte d'al·ludir contractacions estables, i com els contractes de cap de setmana, de divendres a diumenge, es converteixen en pràctiques habituals, i com les empreses fan el possible perquè contractes que eren fixos discontinus acabin sense ser fixos discontinus, i això està passant i és una realitat en aquestes illes, i vostès continuen dient que això no és així, que això no és així des del moment en què vostès entren en el Govern perquè abans ho era, davant la concertació que nosaltres els proposem i que hem practicat, com li han dit els que m'han precedit, hem practicat, perquè el que no poden dir és que nosaltres no ho hem fet perquè això també ha quedat i les actes hi són. Davant aquesta concertació vostès decideixen actuar en solitari d'una forma cega i sorda a allò que els diuen.

Desgraciadament, com vaig dir el dia de la interpel·lació, per molt que vostès diguin les famílies d'aquesta comunitat autònoma saben el que han de treballar, i li ho torno a repetir perquè quedi clar: homes i dones d'aquesta comunitat autònoma no treballen voluntàriament, treballen per necessitat, i a més és una necessitat perquè amb la precarietat que tenen necessiten totes les rendes perquè la renda de la família sigui suficient per arribar a final de mes.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Garcia, per favor.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Això crec que marca diferències, això és el que marca diferències. El PP troba que treballar és una qüestió voluntària;

el Partit Socialista creu que és una necessitat social i econòmica per a aquest país.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sí, Sr. Huguet, per què em demana la paraula?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, deman la paraula per una qüestió d'ordre i fer una proposta, si podem suspendre el plenari durant dos minuts, malgrat el posicionament que ha fet el Partit Socialista, totalment respectable, per si són capaços de veure negre damunt blanc quines són les propostes de transacció, perquè jo crec que hi ha punts que es podrien votar a favor. Si no s'ha de suspendre la sessió o troba que ho tenen ben decidit, que no hi ha transacció, passam a votació directament, però que quedi clar que podem suspendre la sessió durant dos minuts per veure si arribam a acord en dos o tres punts en les propostes que nosaltres hem fet. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Carme..., el portaveu, el Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. El grup parlamentari ja ha manifestat el seu rebuig a les propostes de transacció, sobretot tenint en compte que, com que hi ha una possibilitat reglamentària que és presentar esmenes en temps i forma que es poden estudiar, no es pot fer en una darrera intervenció, amb dos minuts, intentar decidir una qüestió que reglamentàriament es pot fer d'una altra manera.

Nosaltres volem sotmetre a votació la nostra moció en els termes en què està redactada.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. Idò, senyores i senyors diputats, passarem a la votació. Votem.

Vots a favor, 25; en contra, 30. Per tant queda rebutjada aquesta moció.

IV. Proposició no de llei RGE Núm. 2925/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió dels aeroports de les Illes Balears.

Tot seguit passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació de la proposició no de llei RGE núm. 2925/03, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió dels aeroports de les Illes Balears. Per defensar la proposició no de llei té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, si vostès s'entretenen a entrar a la pàgina web d'AENA veuran que un dels frontispicis, un dels titulars que mostren més orgullosos és una frase que diu: "*Líder mundial. AENA es la mayor organización aeroportuaria del mundo y líder en número de pasajeros y aeronaves gestionados anualmente*", i això que AENA exhibeix amb tant d'orgull no és, sens dubte, més que producte d'una greu anomalia de gestió, d'una gravíssima anomalia de gestió.

La gestió aeroportuària espanyola està presidida per trobar-se fora del temps i fora de l'espai. Fora del temps perquè és evident que estam dins una estructura absolutament centralista, d'una concepció superada d'allò que és l'Estat espanyol; jo crec que no seria exagerat dir que AENA està fora de la Constitució i fora dels estatuts d'autonomia, fora de l'esperit d'una Espanya moderna, plural i europea. Ens trobam dins un estat fortament descentralitzat que manté l'estructura de gestió aeroportuària més centralista del món, i és per això que AENA pot dir que, essent Espanya un país de mida mitjana, que no és una potència aeronàutica precisament en el món, és un país de mida mitjana, en canvi la gestió aeroportuària és la més important del món. Per què?, perquè està absolutament i completament centralitzada.

I està fora de l'espai, està fora del nostre context europeu. Espanya és l'únic dels grans o mitjans països europeus que tenen aquesta estructura centralista. Només Irlanda, Grècia, Portugal i Finlàndia són els països que tenen una estructura centralitzada; com vostès podran observar són països que tenen un estructura aeroportuària molt feble, amb un sol aeroport internacional dins tot el seu territori. Els altres països com Itàlia, Regne Unit, Alemanya, fins i tot la centralista i jacobina França, amb una estructura aeroportuària més complexa, tenen un sistema de gestió descentralitzat. Altres països també més petits, com Holanda, Dinamarca, Bèlgica o Àustria també tenen estructures de gestió aeroportuària descentralitzada. Fora d'Europa, per suposat, les grans potències aeronàutiques com els Estats Units i Canadà òbviament no tenen una estructura centralitzada de gestió.

La gestió descentralitzada arreu d'Europa presenta diversos models. Alemanya i Holanda combinen administració central i administracions territorials; altres només són administració territorial, i a altres països, a altres aeroports en concrets, també hi ha participació privada de la gestió com a Berlín, Brussel·les, Amsterdam, Copenhaguen o Roma. La gestió descentralitzada permet que es reflecteixi millor la realitat poblacional urbana i fins i tot política de cada país. A França i al Regne Unit, amb una gran macrocapital, el trànsit internacional descansa sobre les dues capitals, París i Londres; en canvi Alemanya, Itàlia, tenen una estructura de *hubs* aeroportuària molt més dispersa, els aeroports de Berlín, Frankfurt, Munic, Roma, Milà. A Espanya seria una estructura bastant més semblant a aquests dos països per la seva estructura urbana, i per tant ens trobam realment dins una estructura aeroportuària i de trànsit absolutament artificial i semblant a la francesa que no té cap sentit.

Però a més d'aquesta comparativa de models en el temps i l'espai, hem de referir-nos al que signifiquen els aeroports a les

Illes. A les Illes els aeroports són estratègics per dues raons fonamentals, i vull posar la primera, l'èmfasi fonamental, en què formen part els aeroports d'allò que és la xarxa bàsica del dret dels ciutadans a la mobilitat, un dret que a més a més està reflectit i reconegut a la Constitució. No cal insistir sobre aquesta qüestió. La sensibilitat ciutadana, la fortíssima sensibilitat ciutadana de la nostra comunitat així ho demostra. Però a més a més, segona raó, són estratègics per raons econòmiques i d'estructura econòmica, estratègics per a una economia fortament dependent del turisme; els aeroports són una peça clau per al posicionament estratègic de cara al futur.

Ara no és el moment de fer el debat, per exemple, sobre la qüestió dels plans de creixement aeroportuari i la seva adequació a la política territorial i a la política de futur i de sostenibilitat de la nostra comunitat. Crec que no és el moment de fer aquest debat, però sí de subratllar el fet que les propostes d'ampliació, qualsevol proposta estratègica dels aeroports es fa absolutament al marge i amb complet desconeixement de la planificació d'ordenació territorial prevista per qui té la competència, que són les institucions autonòmiques sigui el Govern o siguin els consells insulars. Però també hi ha altres tipus d'interrelacions, la gestió aeroportuària té a veure amb la política de transport, amb la política de medi ambient, en matèria de contaminació, renous, localitzacions industrials, amb política laboral, d'ocupació i de formació, per al compliment de la Llei de règim especial relativa a les zones aeronàutiques, el tema de l'hangar de manteniment, etcètera.

Davant aquesta situació, davant aquesta anomalia és evident que s'ha de donar una resposta amb la Constitució i l'Estatut amb la mà. I dins aquesta situació, aquesta proposició no de llei estava plantejada amb unes setmanes d'anterioritat, ara s'ha ficat pel mig, tenim una problemàtica específica que és la resposta que des de l'Estat, des del Ministeri de Foment i d'AENA es dona a aquesta situació. Davant un model de gestió aeroportuària obsolet i fora del temps de l'espai, AENA, el Ministeri de Foment treu una altra vegada dels calaixos les propostes de privatització, externalització, com diuen amb un vocabulari una mica perifràstic, propostes de privatització dels serveis realment molt amenaçadores. Ja l'any 1999 en temps del ministre Arias Salgado hi va haver aquesta proposta de privatització que va produir una resposta de les institucions autonòmiques molt important. Una resposta que deia: primer, la gestió aeroportuària ha de ser una gestió pública i presidida per criteris de servei públic. Segona, la gestió aeroportuària ha de ser participada mitjançant organismes descentralitzats allà on participin representacions d'interessos de tot tipus, no només territorials, també interessos econòmics, empresarials, per suposat sindicals, a mode i manera de l'estructura que té en aquests moments la gestió portuària.

Però el retorn d'aquesta amenaça, jo crec que ha estat estratègicament retirada per motius de campanya electoral, efectivament suposa una amenaça a la gestió aeroportuària amb criteris de servei públic. Pensin que la proposta que ha llançat AENA i que té en circulació implica la privatització de serveis tan importants baix el punt de vista de servei públic, com són la seguretat, com són els bombers, o com són els serveis relatius a informació i atenció al públic i als ciutadans. És a dir, la desresponsabilització que fa AENA en matèries que són bàsiques per a temes tan sensibles per a l'opinió pública, com el

servei públic i sobretot, la seguretat en l'aeronavegació, realment són molt preocupants.

I el sindicats no creuen i fan bé en no creure, perquè des de l'oposició tampoc creim, en la retirada que ha fet AENA d'aquesta proposta dient: "no, no, això és una proposta que circula, però que no es doni per presentada". No ho creim perquè primera, és una presentació recurrent. Segona, perquè entenem que la retirada està feta per raons purament estratègiques. En tercer lloc i el més important, perquè a pesar que diuen que aquesta proposta no està damunt la taula, l'externalització s'està fent ja, s'està produint ja, vostès entrin a la pàgina web d'AENA i trobaran la possibilitat de treure les pliques per concursar en les externalitzacions. Vostès visitin avui les dependències laborals de l'aeroport i veuran com ja empreses alienes a AENA s'estan fent càrrec de qüestions que són essencials dins la matèria de la gestió aeroportuària.

Per tant, la nostra resposta no és la privatització, no és la mal nomenada externalització, la resposta als problemes de gestió aeroportuària són: primer, una gestió pública. Segon, una gestió pública descentralitzada. Tercer, una gestió pública descentralitzada i participada. Participada vol dir en representació dels interessos sectorials, dels interessos econòmics, dels interessos empresarials i comercials, també dels interessos laborals i sindicals, a mode i manera d'allò que són les estructures de gestió portuària. I dic això en un primer estadi, no hi ha absolutament cap raó perquè el mecanisme de participació de les comunitats autònomes dins la gestió aeroportuària sigui més profunda, arriba a la pràctica totalitat de la gestió, insisto en què estam parlant de gestió aeroportuària, no de gestió aeronàutica, la gestió aeronàutica lògicament és un altre món, és un altre aspecte, però l'aeroport no pot ser una excepció territorial dins el conjunt d'allò que són les decisions que fan referència al nostre futur estratègic.

La nostra conclusió és sol·licitar la cogestió, no cal cap modificació legislativa, no cal modificar ni la Constitució, ni l'Estatut d'Autonomia, es tracta simplement d'obrir un procés de negociació, com s'ha obert en altres temes. Jo crec que la participació, que també significa lògicament la participació en el negoci aeroportuari, seria molt beneficiós per a la nostra comunitat autònoma, permetria el finançament de molts de serveis que avui tenim problemes per finançar, com la declaració d'obligació de servei públic, podríem fer front a determinades necessitats que també amb criteri de servei públic s'han d'abordar des de la nostra comunitat autònoma. Per tant, seria una solució important per a l'exercici real del dret de la mobilitat dels nostres ciutadans.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Intervencions dels altres grups per tal de fixar la posició. Té la paraula per part del Grup Parlamentari Mixt l'Hble. Sr. Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Unió Mallorca donarà suport a la proposició no de llei presentada

avui pel Grup Socialista. Unió Mallorca considera que els ports i els aeroports són unes instal·lacions estratègiques per a la nostra illa, per a Mallorca, i en conseqüència la seva gestió ha de ser competència de la comunitat autònoma, amb participacions d'institucions com els consells insulars o els ajuntaments dels indrets allà on estiguin aquestes instal·lacions i a més, la seva proposició no ho du, dels representants dels sectors econòmics. Vostè a la seva intervenció ho ha dit, però a la seva proposició no de llei no ho reflecteix.

Unió Mallorca du en el seu programa electoral des de fa moltíssims anys aquesta reivindicació. Unió Mallorca dins el nostre Estatut d'Autonomia, dins l'article 12.19 creu que és possible una gestió, per part de la comunitat autònoma, tan dels ports com dels aeroports i que siguin d'interès general. I vull recordar a les senyores i senyors diputats que el diputat que els parla ja va presentar una proposició no de llei en aquest mateix sentit el 29 de febrer de l'any 2000 i va aconseguir que aquesta proposició no de llei s'aprovés per unanimitat de tots els diputats d'aquesta cambra. L'any 96 i en ocasió del debat de política general també es va aprovar una moció en aquest mateix sentit i moltíssims d'ajuntaments l'any 96 es sumaren en aquesta petició, jo record entre d'altres els ajuntaments de Costitx, Ariany, Santa Eugènia, ajuntaments que tenien un batle d'Unió Mallorca.

Unió Mallorca demana la gestió per part del Govern, tan dels ports com dels aeroports, per molts de motius, alguns dels quals ja s'han dit aquí i uns altres que jo em vull referir a ells. En primer lloc perquè la gestió per part del Govern milloraria la presa de decisions damunt una instal·lació tan estratègica com l'aeroport, donat que el major coneixement que la proximitat fa es puguin prendre millors decisions. Des del Govern de les Illes es coneixen més i millor les necessitats dels ciutadans d'aquestes Illes, dels executius que empen els aeroports, dels turistes que vénen i empen aquesta instal·lació. Jo vull recordar que l'any 98 AENA va fer una inversió de 40.000 milions de pessetes en instal·lacions aeroportuàries i un any després en va haver d'invertir 6.000 més per poder adaptar aquestes instal·lacions. Això demostra que en la presa de decisions la llunyania, el estar enfora no beneficia que es puguin adoptar les decisions adequadament. Una economia com la nostra, basada bàsicament en el turisme té en els aeroports unes instal·lacions estratègiques.

Jo no em vull imaginar que succeiria si s'externalitzàs, com es diu ara, la gestió dels aeroports i es fes un concurs unitari i pogués guanyar la gestió un grup, un grup inversor, és lícit que així es faci, que tenguí els seus interessos turístics per exemple en un mercat que sigui competidor del nostre. Què suposaria això per a les nostres Illes? Jo crec que és bo que la gestió dels aeroports la dugui el Govern de les Illes.

El tercer punt és que per a nosaltres, una economia basada bàsicament en el turisme, l'aeroport significa la porta d'entrada de la major part dels turistes. La nostra imatge com a destí turístic depèn amb molta mesura del servei que es presta a l'aeroport, de com estigui i com es presti a tots els turistes que vinguin. Per això és important i necessari la participació del Govern de les Illes Balears i de les altres institucions en aquesta gestió. Jo ja no m'estendré en xerrar de la necessitat de què les taxes aeroportuàries baixin per fer les nostres indústries competitives, com ja estava reflectit en el REEB i tothom hi

estava d'acord, o fins i tot, la possibilitat de què una part importat de les taxes aeroportuàries es puguin reinvertir en els aeroports allà on s'estan..., per donar un millor servei als ciutadans.

Unió Mallorquina considera, ja ho he dit, que els ports i aeroports són instal·lacions estratègiques per a Mallorca i en conseqüència la seva gestió ha de ser competència de la comunitat autònoma, amb la participació dels consells, dels ajuntaments allà on estiguin aquests aeroports i dels representants dels sectors econòmics. D'acord amb el pensament liberal, els serveis públics bàsics s'han de garantir per l'administració i la seva gestió ha d'anar encaminada a garantir un servei eficaç i eficient, tenint en compte la seguretat com a factor fonamental. Essent l'economia de la nostra comunitat eminentment turística, una gestió que no tenguí com a principal preocupació mantenir les inversions en les infraestructures podria produir un deteriorament greu de la nostra imatge i que ens afectaria molt negativament.

Per tot això, Unió Mallorquina donarà suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Socialista, tot i que la considerem insuficient perquè hi ha aspectes que no queden reflectits, com la possibilitat d'intervenció o de participació en la gestió de grups privats, dels interlocutors econòmics d'aquesta illa.

Demanaríem a tots els grups d'aquesta cambra a fer un esforç important per en un tema com aquest aconseguir el consens que en altres moments hem aconseguit aprovant proposicions no de llei similars a aquesta per unanimitat, com es va aconseguir l'any 2000. Jo celebr que el Grup Socialista, que en ocasions ha tengut responsabilitats de Govern a l'Estat i que no ha estat sensible a aquests tipus de polítiques, ara en aquest moment ho sigui. Jo ho celebr i per això nosaltres donarem suport a la seva proposició no de llei.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Vull començar aquest torn de fixació de posició dient que votarem a favor d'aquesta proposició presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Ara bé, dit això i una vegada que sembla ser podria haver-hi unanimitat com a l'any 2000, però no és una consideració que reglamentàriament pensam que seria possible, segons el que diu l'article 165.4 del Reglament, que el grup proponent pot modificar i és que tal vegada no ens n'havíem adonat cap de nosaltres de la urgència d'incloure en aquests moments alguna referència a la privatització que s'està duent a terme, suggeriment per si ho volgués acollir una vegada dit, que de totes maneres votarem a favor i seria afegir al final de quan es demana la participació del Govern, consells, ajuntaments, dir que mentre aquesta participació no s'hagi acordat s'insta a AENA a retirar el seu

pla de privatitzacions. Pensam que és una cosa de la màxima urgència en aquests moments.

Entrant a valorar el tema i parlant de la importància dels aeroports i de l'actitud d'AENA en relació a les nostres Illes, nosaltres voldríem centrar-nos en allò que diu la Llei d'Ordenació Territorial, una llei de principis de l'any 1999, que la va aprovar la majoria del Grup Parlamentari Popular i un projecte de llei que venia d'un Govern i d'un President d'aquest Govern que encara no s'havia adonat que en la transició s'havia anat massa lluny i que les concessions als nacionalistes duen el camí de desintegrar Espanya i ja pareixia que deixava de ser allò de la "*España una...*". I bé, en aquests moments quan encara es pensava que en aquesta comunitat havíem de legislar i havíem de tenir competències sobre el nostre territori i sobre tot allò que té incidència amb el nostre territori, les DOT afirmaven la voluntat d'aquesta comunitat d'ordenar-ho, suposadament també de posar límits al seu creixement i fins i tot, posar límits al creixement de les zones aeroportuàries, a les que hi dedicava diversos articles. En concret les DOT també deien que, article 79, que aquesta llei vincula l'actuació de totes les administracions públiques al territori de les Illes Balears, sense perjudici de la competència de cadascuna. El punt dos, que el Govern de les Illes Balears haurà d'emetre informes vinculant prèviament a l'aprovació d'un pla de l'administració de l'Estat. També l'article 64 diu que no s'autoritzaran noves infraestructures aeroportuàries fora de l'actual delimitació de la zona de serveis.

Bé dic tot això d'allò que ja hi havia legislat per veure també si AENA, si el Ministeri de Foment respecte la legislació de les nostres Illes, respecte les competències que tenim a les nostres Illes. Nosaltres pensam que no, que hi ha un menyspreu absolut. Així han aprovat uns plans directors sectorials de manera unilateral, com una autèntica imposició, sense tenir en compte les competències en ordenació del territori i sense fer cap cas de les al·legacions presentades per diverses institucions insulars. Els plans directors preveuen un creixement continuat de l'arribada de viatgers i dels moviments d'aeronaus, per cert en el temps que hi ha ja podem jutjar no s'ha produït tal com es preveia i proposen en l'horitzó del 2015 unes ampliacions que permeten doblar la capacitat dels 3 aeroports principals. Dic els tres aeroports principals perquè sobre Son Bonet també hi ha actuacions.

L'actitud d'AENA en relació a l'ordenació del territori és, entenem nosaltres, d'una prepotència total i absoluta i un menyspreu, com deia, a les institucions insulars. Jo tenc aquí, els ho llegiré, un paràgraf d'una carta envidada pel director general d'AENA al Consell Insular d'Eivissa i Formentera a la presidenta que hi havia en aquell moment per limitar les actuacions que es podien dur en el Pla territorial. Diu: "*el Plan territorial insular de Ibiza y Formentera deberá recoger dicha zona de servicio aeroportuario como sistema general*", *deberá recoger*, imposa. "*No es admisible lo (...) en el programa de actuación del PTI sobre la contradicción del nuevo modelo territorial propuesto con el Plan director del aeropuerto, dado que las competencias de las comunidades autónomas en materia de ordenación del territorio no pueden prevalecer sobre la competencia exclusiva del Estado en materia de aeropuertos*". O sigui, les contradiccions entre model territorial no es resolen a favor de qui té les competències d'ordenació del territori, sinó que des de Madrid AENA imposa i ara em col·loquin tot això

que jo he dit, a pesar que les DOT deien que no hi havia creixement de la zona aeroportuària.

Segueix aquesta carta, diu: *“en este sentido se advierte que en las áreas de protección del parque natural de Ses Salines se produce una intromisión en la zona de servicios”, se entromete el parque en la zona de servicios, no a l'inrevés, “...contemplado en el Pla director del aeropuerto, siendo la especial protección con que se dota estas áreas, incompatible con las necesidades aeroportuarias”*. Aquesta llei va ser aprovada per unanimitat en aquest Parlament, però *“se entromete”* dins la zona aeroportuària. És a dir, allò que volen fer allà, a més no són edificis gaire necessaris, és doblar la capacitat d'aparcament d'aeronaus i construir un gran centre comercial privat per fer-hi negoci.

Bé, no jo no sé si el Grup Parlamentari Popular farà com el 2000 i votarà a favor, però si tractés d'argumentar una qüestió que també va argumentar en un debat en comissió de la passada legislatura sobre la situació jurídica, jo hi voldria dir alguna cosa. Si diu que la Constitució no ho permet perquè és una competència exclusiva de l'Estat, els aeroports són d'interès general, també la pròpia Constitució diu que les competències exclusives es podran transferir o delegar a les comunitats autònomes. Per tant, estariem perfectament dins la Constitució. L'article 12, apartat 19 que ja ha citat el portaveu d'Unió Mallorquina, també diu que la comunitat autònoma, en els termes que estableixen les lleis, pot tenir la funció executiva de ports, aeroports d'interès general.

Per tant, estam davant un tema que creim que la Constitució no ho impedeix, ni de lluny i que és una voluntat nostra de què creim que hem d'administrar el nostre territori i hem d'actuar sobre infraestructures que tenen una importància vital, tan sobre el conjunt del territori com s'articula, sobre la nostra economia. Hem de tenir en compte que els aeroports són d'alguna manera les nostres autopistes, a vostès que tant els agraden les autopistes, és l'única sortida ràpida que tenim cap a l'exterior i també és la porta d'entrada, més del 90%, del nostre turisme i de moltes de les mercaderies que vénen també.

I per últim, tenia més coses però veig que s'encén el llum, el tema de la privatització, ja hi ha insistit el portaveu del Grup Parlamentari Socialista que presenta la proposició, com també el d'Unió Mallorquina, de tots els rics que hi podria haver en aquesta privatització per a les nostres Illes. Pensam que és inacceptable que de manera repetida ho anuncien, hi ha una pressió ho retiren, ho tornen a presentar. En definitiva, qüestions absolutament estratègiques, d'importància vital per a la nostra comunitat, importància també vital per a la seguretat perquè s'està parlant de privatitzar aspectes de seguretat absolutament imprescindibles que es plantegi que un servei públic tan absolutament essencial com és aquest no només es gestioni amb un anacronisme, com deia el Sr. Quetglas, d'una manera centralitzada al marge d'allò que s'està fent a Europa i altres països, sinó que el negoci es pugui entregar a mans privades, curiosament aquestes mans privades sempre solen anar a amics del partit del Govern, sinó vagin al cas Telefónica i tants d'altres i que això pugui suposar d'una banda reduir els drets dels treballadors que estan a l'empresa AENA, augmentar la precarietat i amb això enllaçam en la moció que havíem vist abans. I qüestions, que ja dic, són absolutament fonamentals i que afecten la seguretat, al bon funcionament i la imatge

s'entreguin a mans privades per part d'AENA i en canvi no es doni la participació a qui realment pensam nosaltres que té l'interès, la necessitat, l'obligació i té tot el dret de participar-hi i de voler gestionar perquè és una instal·lació, repetim, absolutament essencial per a les nostres Illes.

I per últim jo volia treure un diari d'avui mateix que es publica a l'illa d'Eivissa, allà on es veu que una mobilització, que quant a número de persones no és de les més importants, li dedica en aquest espai en portada, són els treballadors d'AENA, que es manifesten contra aquesta privatització, externalització li diuen, que s'està produint i que nosaltres demanam que s'inclogui la repulsa d'aquesta privatització i veig amb preocupació però amb sentit de l'humor diuen: *“adáptese a los nuevos tiempos que vienen, aprendra otra profesión, empapelador, pega carteles del PP se valorará cuando te manden al paro”*. Nosaltres ni volem que ells passin a l'atur, ni que això es privatitzi i allò que sí volem és que la participació de la nostra comunitat autònoma, dels consells insulars i també de les forces econòmiques, una participació global de la nostra societat, millori cada dia la gestió aeroportuària i sobretot, no entri en contradiccions tampoc amb un model territorial sostenible i pensat a llarg termini.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Té la paraula per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. No hi ha temps que no torni, diuen i aquí els debats, sobretot sobre qüestions, negatives es reproduïxen d'una manera cíclica. Bé no hi ha dubte que una de les infraestructures més importants que tenim són els nostres aeroports, especialment a unes Illes que la principal activitat econòmica és el turisme. Una bona gestió dels aeroports en aquest moment està en perill, segons el nostre entendre, per dues qüestions. Una, per una gestió excessivament centralista i segon, per una amenaça, jo diria que més que una amenaça, per una intenció clara que s'està executant de privatitzar serveis essencials de tot el sistema aeroportuari.

Bé el tema es va iniciar l'any 1999 quan el ministre de Foment aleshores, Don Rafael Arias Salgado, va anunciar la privatització en bloc d'AENA, de tot el sistema aeroportuari de l'Estat espanyol. Bé, allò va provocar una vertadera alarma social, que especialment va tenir ressò a les Illes Balears i a les Illes Canàries, curiosament les dues comunitats autònomes que depenen més del sistema aeroportuari, que pràcticament tot el sistema productiu depèn dels aeroports. La Cambra de Comerç de Mallorca, Eivissa i Formentera va liderar tot un moviment social i polític, fins i tot es va demanar suport als partits polítics i tots els partits polítics els varen donar suport, per oposar-nos a les intencions privatitzadores de Don Rafael Arias Salgado i varen prendre algunes resolucions, algunes per unanimitat, fins

i tot instant l'administració de l'Estat a no consumir aquell anunci del ministre de Foment. Varen arribar les eleccions de l'any 2000, va guanyar el Partit Popular per majoria absoluta, Don Rafael Arias Salgado va deixar el Govern per passar a presidir una gran multinacional de distribució comercial d'origen francès, curiosament no ve al cas però pocs mesos més tard el Govern de l'Estat va aprovar el juny de l'any 2000 un decret de mesures liberalitzadores del comerç que afavoria les grans multinacionals del comerç, curiosament, és una anècdota a part.

I el tema va quedar apartat per la gran oposició que havien mantengut, especialment el món econòmic a través de les cambres de comerç, que s'han seguit reunint i que han anat aprovant les dues cambres, les de Mallorca, Eivissa i Formentera i les de Canàries distints manifestos reclamant la transferència de la gestió a les comunitats autònomes. Aquella gran oposició fa que en aquests moments la paraula privatització sigui políticament incorrecta, perquè si el Govern de l'Estat o AENA torna a parlar de privatització, tornarà sortir el món empresarial, a part del món polític, com avui ja som aquí, i hi tornarà haver una fortíssima oposició. I assistim a una perversió de les paraules, com si canviant el nom de les coses ja deixassin de ser perverses i allò que era privatització avui es diu externalització, externalitzar serveis. Externalitzar serveis, a la pràctica, és concedir a una empresa privada, mitjançant concurs o el sistema que sigui, la gestió d'un servei que fins a aquell moment havia estat gestionat públicament mitjançant una empresa pública, com és AENA. D'aquí que els deia que els temes ressusciten cada dia, sigui la privatització, sigui urbanitzacions que tornen a naixer com a bolets, siguin projectes d'autopistes.

I la conclusió és que amb el Partit Popular hem de mantenir la guàrdia alta sempre, no podem descansar perquè ells no descansen, sempre estan a l'atac, a l'atac per a qüestions negatives. En aquest moment, per tant, qüestions essencials com a serveis d'extinció d'incendis, seguretat, manteniment, administració, energia etcètera, tot això ja es va privatitzar progressivament, al marge que hagin retirat o no el pla que tenim els distints grups parlamentaris gràcies al comitè d'empresa d'AENA. Però, a més, el perillós és que dins aquest pla, que en aquest moment està retirat, però que manifesta les intencions de l'empresa, hi ha aquest primer paquet de serveis que es poden privatitzar, però llavors hi ha uns serveis que estan dins una nebulosa, que no serien tan essencials, que en una segona fase o en un futur també es podrien privatitzar. I no volem pensar com els serveis de *hanling*, com poden ser tot el manteniment de l'avió, com poden ser les escales, el subministrament energètic a l'avió, etcètera, caigui en mans d'una empresa privada que tenguí interessos amb una determinada companyia i vulgui, els utilitzi, per afavorir-la. I això entra dins el possible.

Aleshores, aquí hi ha un greu perill, primer, i en aquell moment ja ho varen dir les cambres de comerç, primer, d'una privatització en bloc. Una privatització en bloc suposaria que només tendrien accés a gestionar els aeroports grans grups multinacionals, d'un poder econòmic suficient per acudir a aquestes privatitzacions; en poques paraules, quedarien al marge, pràcticament quedarien exclosos d'accedir a aquests concursos petites i mitjanes empreses, en el nostre cas, de les Illes Balears, que no tendrien el poder econòmic per guanyar

aquests concursos. Segon, això suposaria cedir el control, cedir la clau de la porta d'entrada de les Illes Balears, que són els aeroports, a grups empresarials que, en algun moment, poden no tenir els seus principals interessos a les Illes Balears, i afavorir una desviació de turisme cap al Carib o cap al nord d'Àfrica o cap allà on sigui. Per tant, ens trobam amb una qüestió importantíssima, cabdal, ens trobam amb la possibilitat que grups econòmics, amb uns interessos econòmics que no són precisament el turisme a les Illes Balears, es facin amb el control dels nostres aeroports.

Tercer, la precarietat laboral. Bé, la manera d'atacar aquests perills és naturalment sumar-nos a les reivindicacions del món econòmic de les Illes Balears que, per unanimitat, reclama la transferència de la gestió dels aeroports a les comunitats autònomes. Naturalment, en el nostre cas, amb participació dels ajuntaments, l'Ajuntament de Palma; amb participació dels consells insulars com a institucions que tenen les competències en planificació territorial. Així, ens evitariem projectes urbanístics que van en contra del Pla General de Palma o que van en contra del Pla Territorial de Mallorca, en aquests moments que està en fase de discussió o, com ens parlava el Sr. Ramon fa un moment, que entren en col·lisió amb un espai natural o amb un parc natural, com pot ser Eivissa i l'aeroport d'Eivissa.

Aleshores, transferència de la gestió, participació de les administracions implicades, ajuntaments i consells. Amb això aconseguiríem: primer, que les eventuais concessions, que sí que es fan a empreses privades, fossin obertes a empreses de les Illes Balears que es podrien beneficiar de l'activitat econòmica que generen els aeroports, i aleshores, els beneficis, no només de la gestió directa sinó els beneficis de l'activitat induïda que du un aeroport, quedarien en mans d'empreses de les Illes Balears, generant llocs de feina a les Illes Balears.

Segon, que podrien ser més curosos, podrien ser més escrupolosos amb les mesures de qualitat mediambiental. Quantes proposicions no hem acordat en el Parlament de les Illes Balears, des de fa vint anys, sobre els problemes dels renous, sobre el problema de les infiltracions d'olis i de carburants que han contaminat tot l'aquífer del pla de Sant Jordi; les molèsties que ocasionam als veïns de la Casablanca del pla de Sant Jordi, i que hem hagut d'instar una i una altra vegada i hem hagut de demanar a Madrid que anàs prenent mesures, que n'han preses algunes, però totalment insuficients? Podríem adequar el creixement dels aeroports a la realitat urbanística i a les necessitats de planificació territorial; mantendríem uns llocs de treball i sobretot mantendríem la qualitat d'uns llocs de treball. Hem vist com serveis públics -i no diré el cas, perquè no es tracta de posar exemples que puguin identificar persones o empreses-, però hem vist com serveis públics s'han anat deteriorant a mesura que es privatitzaven, i això ha provocat no només la precarietat, la pèrdua de qualitat del treball de les persones que fan aquestes feines, sinó un perjudici als usuaris dels aeroports que hem vist com aquesta qualitat dels serveis anaven disminuint.

Per no parlar de les mesures de seguretat o per no parlar que aquí no s'han fet inversions imprescindibles, reclamades, per unanimitat, per tot el món polític i econòmic, com és la necessitat de construir un hangar; i l'hangar duim vint anys reclamant-lo i no s'ha construït perquè una determinada

companyia, que té un hangar a Madrid, ha vetat que es construís un hangar a l'aeroport de Palma. I això, els perjudicis econòmics que provoca, l'activitat econòmica entorn de la indústria aeronàutica que generaria un hangar, tot això ho hem perdut, amb uns llocs de feina de qualitat altament qualificats, tot això ho hem perdut perquè a una companyia que té influències dins el Govern de l'Estat no li ha interessat i ho ha vetat. I hem vist com aquest projecte naixia una i una altra vegada i simplement, per interessos econòmics d'una companyia, no s'ha pogut realitzar.

En definitiva, necessitam garanties que la infraestructura o una de les infraestructures més estratègiques per a un arxipèlag, i per a un arxipèlag que viu del turisme, estiguin en mans dels ciutadans de les Illes Balears, a través de les seves institucions polítiques, del seu Govern, dels seus consells, de l'Ajuntament. I necessitam, a part d'aquesta descentralització, mantenir una gestió pública que doni garanties de la qualitat de servei i que mantengui la qualitat del lloc de treball.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant. Gràcies.

(Rialles i alguns aplaudiments)

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Miguel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, anunciar el nostre suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, no obstant desenvoluparé quina és l'argumentació que dona sentit a aquest suport.

Per fixar el posicionament, hem considerat el grup parlamentari fer-ho prenent com a punts estructurals i de referència dues qüestions que a nosaltres ens pareixen d'especial importància a l'hora de plantejar les possibilitats de gestió aeroportuària. En primer lloc, consideram necessari qüestionar prèviament la viabilitat i la solvència d'un sistema centralitzat enfront de les possibilitats que ofereixen els sistemes descentralitzats, traslladant les seves especials incidències a l'àmbit de les Illes Balears. I en segon lloc, també consideram imprescindible analitzar aquells models de gestió que fins ara es duen a la pràctica. I per abordar aquest debat, per començar aquest debat, com he dit, és necessari en primer lloc tractar o dilucidar el que és una qüestió prèvia, que és el debat sobre la descentralització o centralització i no ho podem fer si no ho feim en termes absoluts d'economia i en termes absoluts d'eficiència respecte del que és el funcionament i el desenvolupament dels aeroports.

Com bé saben les senyores i senyors diputats, el sistema actual es tracta d'un sistema centralitzat administrat per una entitat pública, que és AENA, que gestiona 47 aeroports, sent la seva principal característica l'autofinançació, és a dir, s'autoabasta ella mateixa mitjançant taxes aeroportuàries, de navegació, així com ingressos provinents d'activitat comercial

als aeroports. És cert que el volum del trànsit aeri, el trànsit de passatgers i les possibilitats comercials d'alguns aeroports espanyols és molt diferent respecte d'altres, on la seva posició, especialment estratègica els situa en una situació de privilegi respecte d'altres i amb unes millors possibilitats. Així, ens trobam en aquest model centralitzat amb aeroports que resulten econòmicament deficitaris i d'altres que resulten econòmicament molt més rendibles, de tal forma que el sistema es veu obligat al que es diu subvenció creuada, és a dir, donar suport als que són deficitaris en detriment dels que tenen beneficis.

No obstant, resulta així mateix necessari, tenint en compte la necessitat inevitable de mantenir l'eficiència d'una infraestructura aeroportuària en aquells indrets on l'interès social es manifesta, vull dir, aquells aeroports on l'interès social s'ha de suportar, independentment de la seva situació deficitària o no.

I per altra banda, hem considerat també necessari posar damunt la taula quin és el sistema de centralització que avui en dia ens plantejam. Una descentralització que consisteix a deixar en mans de l'administració, el que vostès proposen, deixar en mans de l'administració perifèrica de l'Estat, el que és aquesta comunitat autònoma i, en concret, al Govern i als consells insulars, la gestió d'aquestes infraestructures. Evidentment, aquesta qüestió comporta, com bé saben, jo entenc que cert risc, no és el cas de Balears, això comporta cert risc tal vegada a determinades zones, però crec que especialment en el cas de Balears no, perquè els tres aeroports que té aquesta comunitat autònoma, Eivissa, Mallorca i Menorca, a cap moment són aeroports deficitaris; aquesta precisa qüestió ens permet, amb garanties, plantejar-nos una situació gairebé pròspera respecte d'aquesta eventual descentralització regional del sistema.

Aquesta mateixa qüestió, juntament amb la convicció que la pròpia descentralització permetrà obrir possibilitats reals per tal de competir amb altres aeroports, fa que considerem aquesta proposició com a una proposició amb un esperit que recull la voluntat de dotar els aeroports d'una major eficàcia i una major projecció; i abundant en això i encara amb més arguments a favor d'aquest posicionament de descentralització, dir que cobra encara més sentit aquesta pròpia descentralització la política europea de transports que exigeix una incorporació d'autoritats regionals i locals, a l'hora d'elaborar polítiques de transport.

Ara bé, de la mateixa manera, consideram, des del Grup Parlamentari Popular, que la participació de les institucions autonòmiques, insulars i locals s'ha de dur endavant no sense oferir, i aquí coincidim, a la iniciativa privada, a la iniciativa empresarial i d'altres agents, l'oportunitat, se'ls ha d'oferir l'oportunitat de formar part d'aquesta gestió. L'experiència ens ha demostrat que la participació del sector privat a determinats àmbits de caràcter públic, moltes vegades considerats inalienables o intransferibles, ha produït un increment del grau d'eficiència i ha permès alliberar recursos que han estat mal aprofitats al llarg del temps. Ens hem de plantejar la necessitat de cercar una optimització de les possibilitats que ens ofereixin els diferents models de gestió, i per trobar aquest punt òptim d'equilibri hem d'emprar totes i cadascuna de les possibilitats al nostre abast, sense descartar, el de la iniciativa privada. I no és que ho digui jo, sinó és que la realitat és la que ho manifesta per si mateixa, ho manifesta *per se*, la iniciativa privada en la

gestió dels aeroports, ja sigui mitjançant models compartits de participació, ja sigui operats en règim de concessió o qualsevol altre tipus de model així ho demostra.

I per a mostra un botó, i vostè, Sr. Quetglas, ho ha explicat perfectament, el model europeu tendeix progressivament a aquesta descentralització i sobretot tendeix a combinar una descentralització protagonitzada o on els principals protagonistes són el sector públic i el sector privat, i vostè els ha anomenat, Berlín, vostè ha anomenat Roma, Nàpols, Copenhaguen, Brussel·les, Amsterdam, Viena, vull dir, aquests són els que empenen aquest model de participació privada amb certes dosis de titularitat territorial. Altres models també tenim, com puguin ser per exemple el d'Atenes, o l'aeroport d'Atenes, la porta Funxal a Portugal, que operen amb un règim de concessió.

En definitiva, i resumint perquè el temps em guanyarà la partida, dels aproximadament vint, vint-i-cinc aeroports més importants que tenim a Europa, pràcticament la meitat mantenen una gestió pública, de l'altra meitat podem considerar que un 30% disposa d'administradors privats, i la resta s'ha inclinat per un sistema mixt, és a dir, el públic i el sistema privat. Per aquesta senzilla raó i sobretot per una qüestió pens que d'oportunitat i, com he dit, d'eficiència i d'economia, des del Grup Parlamentari Popular ens veim en l'obligació de mantenir el nostre posicionament des de l'absolut convenciment que l'inici d'aquestes negociacions que vostès ens plantegen ha de tenir en compte, inevitablement, la participació de la iniciativa privada, de cara a aconseguir l'eficiència en la gestió dels aeroports.

Ja li he anunciat abans, Sr. Quetglas, i li reiteraré ara mateix, el nostre grup parlamentari donarà suport a aquesta proposició no de llei presentada, considerant necessari, si no imprescindible, que es contempli, en el seu contingut, la presa de consideració de la iniciativa privada. En conseqüència, jo li proposaria una transacció que modificaria l'anunciat i quedaria redactat, si li pareix bé, en els següents termes: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a demanar formalment al Govern de l'Estat l'inici de negociacions per tal d'aconseguir la participació del Govern, consells, Ajuntament, així com de la iniciativa privada a la gestió dels aeroports de les Illes Balears".

Esper i confii que aquesta oportunitat l'hem d'aprofitar i no ens ha de guanyar la partida. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Crec que en alguns temes anam una mica confosos, en aquest tema de la descentralització *versus* privatització; crec que anam una mica confosos perquè el que nosaltres defensam és una gestió descentralitzada dels

aeroports. I això, en principi, té poc a veure amb una gestió privada, i m'explicaré. La proposta que AENA ha fet damunt la taula és una proposta de gestió privada, però absolutament centralista, absolutament centralitzada, està proposant una privatització sectorial però amb el manteniment de les unitats de decisió absolutament centralitzades, privatitzades en mans privades, però amb el mateix nivell de centralisme.

El nostre model, el que nosaltres defensam és un model de gestió basat en el servei públic, és a dir, una gestió pública, sense descartar algunes determinades, la gestió mixta, però bàsicament una gestió pública, però sobretot una gestió descentralitzada i participativa. I no és el mateix, i això és el sentit de la nostra proposta que hi hagi un òrgan de decisió, un òrgan de gestió aeroportuària on els interessos comercials, econòmics, empresarials estiguin representats i per tant tinguin la seva veu i la seva participació en la conformació de la voluntat d'aquest òrgan, no és el mateix això que dir: a partir d'ara, la gestió aeroportuària o parts tallades verticalment de la gestió aeroportuària, seran una gestió privada, no és el mateix, són coses distintes.

I en aquest tema crec que ho hauríem d'aclarir, hauríem d'aclarir què volem dir quan parlem de donar entrada a la iniciativa privada? Nosaltres no ens negam a l'entrada de la iniciativa privada, però sí ens manifestam en contra de la gestió privada; perquè, com ha dit molt bé, fins i tot des d'una postura lliberal, el Sr. Nadal, és a dir, és que obrir la porta a la gestió privada pot ser obrir la porta dins la gestió aeroportuària d'interessos que són contraris als interessos públics, i contra això volem estar vacunats. I contra això ens pensam que la proposta d'AENA no ens vacuna, sinó que ens inocularia aquesta possibilitat. I per tant m'agradaria que quedàs clar això i me pareix que el millor és dir-ho clar i llampant i deixar-ho reflectit negre sobre blanc.

Per tant, hi ha un parell de coses que a mi també m'agradaria que s'aclarissin. Vostè, Sr. Jerez, ha parlat de la qüestió del sistema de subvencions creuades i per tant una mica de l'expressió de la solidaritat interregional i que els aeroports superavitaris financeris algunes de les activitats dels deficitaris. Nosaltres no estam d'acord amb el sistema de subvencions creuades, el que fa en aquest moment AENA és practicar l'ocultisme comptable en aquest tema. Fins l'any 98-99 AENA publicava a les seves memòries quins eren els comptes d'explotació de cadascun dels aeroports, això va provocar, arran de l'anunci, com ha explicat el Sr. Sampol, de la privatització del Sr. Arias Salgado, va provocar una reacció en contra, i a partir de llavors AENA va començar a practicar l'ocultisme comptable, ja no hi ha comptes d'explotació descentralitzades, ara només hi ha un únic compte d'explotació del total del sistema aeroportuari.

No podem saber quina és la incidència i la rendibilitat de cada aeroport a cada sistema aeroportuari, però de les darreres dades de l'any 99 sí que sabem algunes coses: primer, que AENA, l'any 98-99, era una entitat que tenia beneficis, de l'ordre, si no record malament, de 70.000 milions de pessetes, dels quals 29.000 milions provenien dels quatre aeroports de les Illes Balears. Que les Illes Balears eren l'única estructura aeroportuària, l'única comunitat autònoma que tenia la totalitat dels seus aeroports que produïen beneficis a AENA. Hi havia altres aeroports amb beneficis a la resta d'Espanya,

evidentment, i amb molts més beneficis que els de les Balears, però tots estaven dins comunitats autònomes que, a més a més d'aquests aeroports que tenien superàvit o beneficis, tenien aeroports amb dèficits: Andalusia, Canàries, Canàries suporta molts aeroports que tenen dèficit, encara que tenen aeroports supervitaris, etcètera, Madrid, Catalunya, per suposat.

Per tant, estam en una situació que la nostra comunitat autònoma i el sistema aeroportuari de les Illes Balears té unes especificitats i al mateix temps unes necessitats de transport de les persones, dels ciutadans de les Illes Balears pròpies. I aquests comptes els hauríem de saber, i el sistema de subvencions creuades i el sistema de comptabilitat que oculta aquestes coses no afavoreix una adequada assignació de recursos i sobretot no afavoreix que els ciutadans de les Illes Balears es vegin beneficiats de l'enorme negoci que significa per a l'Estat els aeroports de les Illes Balears.

Crec que tot això ho hauríem de tenir en compte, ho hauríem de tenir en compte i que la nostra participació en el manteniment d'estructures aeroportuàries de dèficit hauria de ser explícita i no oculta, dins un mecanisme comptable que no ens ho transmetés. Està clar, és a dir, perquè nosaltres en aquests moments els aeroports de les Illes Balears, amb tots els respectes, estam finançant aeroports, no vull dir on, a altres comunitats autònomes, a altres llocs, on, a més que aportam a un sistema deficitari, tenen alternatives de transport que nosaltres no tenim: inversions ferroviàries, inversions en carreteres i autopistes, etcètera, alternatives de desplaçament que nosaltres no tenim, que nosaltres tenim una dependència en relació amb l'aeroport evidentment molt més grossa. Per tant, jo crec que aquestes coses s'haurien d'explicitar, la qual cosa no vol dir que vulguem un sistema egoista i tot per a nosaltres, però que almanco sí que quedi explicitat.

Per tant, no estam d'acord amb les subvencions creuades que en aquest moment es practiquen i jo crec que hauríem d'aclarir el tema de la participació de la iniciativa privada. I per tant, fent ús del Reglament, Sr. President, crec que en aquesta ocasió sí que seria possible intentar una suspensió d'uns minuts, per veure si trobam una redacció conjunta, amb els suggeriments que han fet tant el Grup Popular, com el Grup d'Unió Mallorquina, com el PSM, com Esquerra Unida i Els Verds.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. Idò, proposam un recés de dos minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats se m'ha fet arribar, els portaveus dels grups parlamentaris han arribat a incloure un segon punt a aquesta proposta, que és el següent: "La proposta del Govern inclourà la representació dels agents econòmics i socials en els òrgans de gestió aeroportuària, que, en qualsevol cas, serà una gestió pública".

Dit això, aquesta presidència pot entendre que s'aprova per assentiment.

(S'escolten veus que diuen: molt bé. I es fan aplaudiments)

V. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 1833/03, de creació del Col·legi Oficial d'Enginyers en Informàtica de les Illes Balears.

Passam, tot seguit, al debat del punt cinquè de l'ordre del dia, relatiu al dictamen del Projecte de llei, registre d'entrada número 1833/03, de creació del Col·legi Oficial d'Enginyers en Informàtica de les Illes Balears.

S'ha fet arribar a aquesta presidència una esmena de correcció tècnica, signada per tots els grups parlamentaris, que serà incorporada al text de la llei de creació del Col·legi Oficial d'Enginyers en Informàtica de les Illes Balears. Per la qual cosa, si cap grup parlamentari no vol intervenir, passarem directament a la votació del projecte de llei en qüestió.

Per tant, votació del títol del projecte, dels articles 1, 2, 3 i 4, de les disposicions transitòries primera, segona, tercera i quarta, de la disposició final i de l'exposició de motius del projecte.

Aquesta presidència demana si es pot aprovar també per assentiment.

S'aprova per assentiment i es faculten els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de creació del Col·legi Oficial d'Enginyers en Informàtica de les Illes Balears.

VI. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 1834/03, de creació del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics en Informàtica de les Illes Balears.

Passam, tot seguit, al debat del punt sisè de l'ordre del dia, relatiu al dictamen del Projecte de llei, registre d'entrada número 1834/03, de creació del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics en Informàtica de les Illes Balears.

S'ha fet arribar a aquesta presidència una esmena de correcció tècnica, signada per tots els grups parlamentaris, que serà incorporada al text de la llei de creació del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics en Informàtica de les Illes Balears. Per la qual cosa, si cap grup parlamentari no vol intervenir, passariem també directament a la votació del projecte de llei en qüestió.

Per tant, votació del títol del projecte, dels articles 1, 2, 3 i 4, de les disposicions transitòries primera, segona, tercera i quarta, de la disposició final i de l'exposició de motius del projecte.

Aquesta presidència pot entendre també que es vota per assentiment?

S'aprova per assentiment i es faculten els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques

necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de creació del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics en Informàtica de les Illes Balears.

VII. Liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears de l'exercici del 2003.

A continuació, passam al setè punt de l'ordre del dia, relatiu a la liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears de l'exercici 2003.

Per tant, demanam i sotmetem a l'aprovació de la cambra la liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears de l'exercici 2003, que ha estat oportunament lliurat als portaveus dels grups parlamentaris. També aquesta presidència demana si es pot aprovar per assentiment?

S'aprova per assentiment.

I sense haver-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS